

Vážení čtenáři našeho zpravodaje,

až začnete pročítat následující řádky, budeme již vstupovat do závěrečných týdnů letošního roku. Prosinec bývá pokaždé obdobím trochu hektickým, měsícem, kdy se ještě na poslední chvíli snažíme dohnat vše, co jsme si v loňském roce předsevzali, ale ještě nedotáhli k cíli. Zároveň je potřeba myslet na spoustu věcí spojených s vánoční nadílkou – nakoupit a poschovávat dárky našim blízkým, ujídat a ochutnávat cukroví při pečení a poprat se i s předvánočním úklidem. Není proto divu, že se „svátky klidu a míru“ často promění, a to hlavně u našich manželů, v kolotoč různých povinností a pravou sváteční atmosféru si mnozí z nás užijí až u štedrovečerní večeře. Konec roku je také vítanou příležitostí k různému bilancování i plánování věcí příštích. Dovolím si vás seznámit s některými událostmi letošního roku i důležitými záměry zastupitelstva naší obce v nadcházejícím roce 2024.

Těší mě, že zatím zdárně pokračuje příprava výstavby nové prodejny „na hrázi“ obchodního družstva Jednota. Obec Želeč se na tomto projektu, který dozajistě zlepší kulturu prodeje

zboží k všeobecné spokojenosti, bude podílet vybudováním přilehlého veřejného parkoviště. To začnou využívat také zákazníci nové prodejny. V současné době probíhá změna č. 3 územního plánu obce, jež řeší mimo jiné i plochu pro výše zmíněné parkoviště, bez kterého nelze stavbu nové prodejny realizovat. Pokud nenastanou komplikace při veřejném projednání změny územního plánu, nabude tato úprava účinnosti pravděpodobně v únoru příštího roku. Získal jsem informaci, že obchodní družstvo Jednota nyní řeší zpracovatele projektové dokumentace a tak lze doufat, že do konce příštího roku získá i stavebního povolení. Jeví se vcelku reálné, že vlastní stavba nové prodejny by mohla být zahájena již v roce 2025.

Věřím, že v době distribuce obecního zpravodaje už začne ožívat lidmi náš „stánek zdraví“ - wellness centrum v Želči (viz samostatný příspěvek). V návaznosti na schválení zkušebního provozu a nutné školení personálu, plánujeme otevřít objekt pro veřejnost do poloviny prosince. Na jaře příštího roku budou dokončeny sadové úpravy

v okolí nové budovy a tím se uzavře cíl revitalizace celého bývalého zámeckého areálu, jež odstartovala v roce 2021 výstavba domu s pečovatelskými byty.

V příštím roce plánujeme v jarních měsících zahájit výstavbu základního technického vybavení pro další stavební parcely na severozápadním okraji obce směrem na Bezděčín. Součástí tohoto projektu bude nová vozovka s chodníkem, splašková kanalizace, vodovodní řád a veřejné osvětlení. Celkové předpokládané náklady této investice činí 6 mil. Kč. Výběrové řízení na dodavatele stavby se rozběhne pravděpodobně v lednu 2024.

Závěrem mi dovoluji poděkovat všem autorům publikovaných textů za čas, který věnovali tvorbě svých příspěvků do letošního vydání zpravodaje U NÁS.

Vážení a milí spoluobčané, děkuji Vám za celoroční podporu naší práce a přeji Vám příjemně strávený zbytek roku a mnoho zdraví, štěstí, pracovních i osobních úspěchů v roce 2024.

Ladislav Stejskal
starosta obce

Hospodaření v obecních lesích

Všeobecně je užíváno dělení roku na dvě období: letní půlrok začíná od měsíce dubna, zimní půlrok od měsíce října. Je to účelné z hlediska plánování i z organizačních důvodů, avšak život v přírodě podle takového „právitka“ neprobíhá a je nutné na vzniklé situace včas reagovat. V posledních letech jsme svědky, že se zkracuje období zimní, a naopak prodlužuje se období vegetační, což by mnoho neškodilo při dostatku vodních srážek, ale těch bylo velmi málo. V zimním půlroce spadlo včetně sněhu 206 mm, zcela chyběl sníh, v letním půlroce napršelo 328 mm, což je v souhrnu 534 mm vody za obě období. Uspokojivé množství vody spadlo v měsíci dubnu (89 mm) a v měsíci srpnu (121 mm), ale již v následujícím měsíci září napršelo pouze 5 mm /m². Vzrostlé lesní porosty se těžce vyrovnávaly s nedostatkem půdní vláhy a vlivu vysokých denních teplot. Pomáhaly si vysycháním jednotlivých stromů a je pravděpodobné, že suchem vyčerpané jedince budeme nacházet i v zimních měsících. Teplé a suché počasí způsobuje silné přemnožení hmyzích škůdců. V našich podmínkách

muselo být urychleně provedena těžba smrku napadeného lýkožroutem smrkovým v oddělení Jitra u Bezděčína, a to jednoho dílu po rojení brouka v časném létě a jednoho dílu po rojení v pozdním létě. Do současné doby bylo dodavatelsky vytěženo 674 m³. Do objemu je započítána prodaná pilařská kulatina i dřevní hmota palivová z nahnilých oddenků i vrcholových částí stromů. Dalším škůdcem způsobujícím usychání sazenic jehličnatých druhů je klikoroh borový. Základním prováděným opatřením byl opakovaný preventivní postřik kmínků účinným chemickým přípravkem. V průběhu vegetačního období se vyskytovala řada drobných vodních srážek v množství 2 až 4 mm /m², které vystačovaly pro růst sazenic, ale také mělce kořenících druhů plevelných (ostřice, ostružina, bez a další). Jediná možnost, jak mladým stromkům umožnit růst je jejich včasné ožínání. Letos bylo prováděno třikrát, přičemž dvakrát strojově, což zároveň plnilo funkci mulčování. Za kvalitně prováděnou práci s křovinořezem patří velké poděkování zaměstnancům obce Josefu Šerému.

Bílá Hlina-paseka kvalitně připravená k výsadbě

Neobvykle velký úkol pro zaměstnance obce byl úklid zbytků na vytěžených plochách. V jarním období a v průběhu podzimu kvalitně uklidili a připravili k výsadbě paseku po vytěžené borovici v oddělení Bílá Hlina. Plocha o výměře 8000 m² je rozdělena na díly a již vysázená. Na západní a východní straně je ohraničená smrkem, v oplocení je na menším dílu vysázena douglaska tisolistá, na větším dílu dub letní. V oddělení Jitra Bezděčín byla uklizena a oplocena plocha uprostřed vzrostlého porostu smrku. Do tohoto, částečně zastínovaného prostoru je vysázena jedle bělokorá. V oddělení Jitra bude přes

zimní období pokračovat úklid dvou dílů po těžbě vývrátů, polomů a kůrovcového smrku. Výsadba se uskuteční v jarních měsících.

Neméně důležitou součástí péče o les je zpřístupnění prostorových dílů. V průběhu roku byla na Bílých Hlinách opravena Krátká cesta a částečně zpevněna cesta Okružní, jejíž úplná oprava bude provedena v roce 2024. Souběžně s opravou cest byly zbudovány přístupové můstky s potrubím, které umožňují vjezd zájemcům o samovýrobu palivového dřeva. Cesty a průseky v porostech mají též funkci protipožární. Ačkoliv jsou práce v lese námažavé, časově náročné, mohou být i deprimující, neboť výsledky se dostávají za více let, je dobré ohlédnout se dříve. Dílčí výsledky naší péče je vidět třetím rokem po výsadbě a sedmileté až desetileté porosty jsou zapojené, vykazují vyrovnané přírůstky, nevyžadují detailní ošetřování.

Všem pracovníkům, zapojeným do činnosti v obecních lesích, děkuji za celoroční obětavou práci s přáním dobrého zdraví a životní pohody.

LH Ing. František Novotný

Novostavba objektu wellness

V listopadu letošního roku byla dokončena a předána stavební firmou Spilka a Říha novostavba objektu wellness v areálu bývalého zámekého parku. Začátkem prosince proběhne kolaudační řízení

a schválení stavby do zkušebního provozu. Předběžný termín zahájení provozu pro veřejnost je stanoven na 15. prosince. V areálu wellness bude možné využít relaxační bazén s protiprou-

Jihočeský kraj

**Akce: „Novostavba objektu wellness v obci Želeč“
je podpořena z Krajského investičního fondu
dotací ve výši 8.000.000,- Kč**

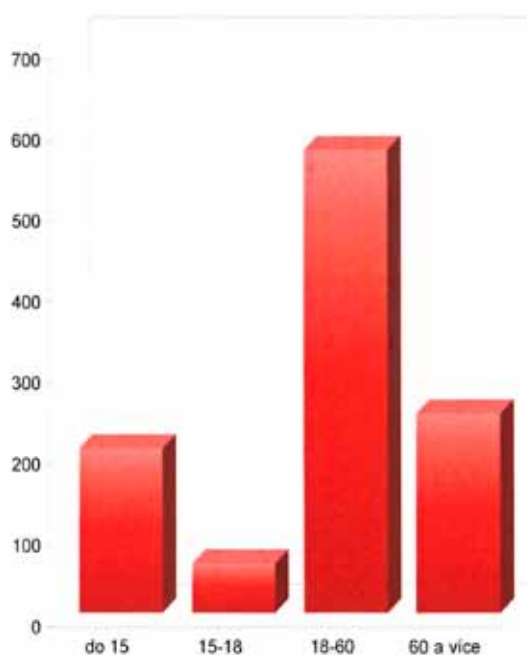
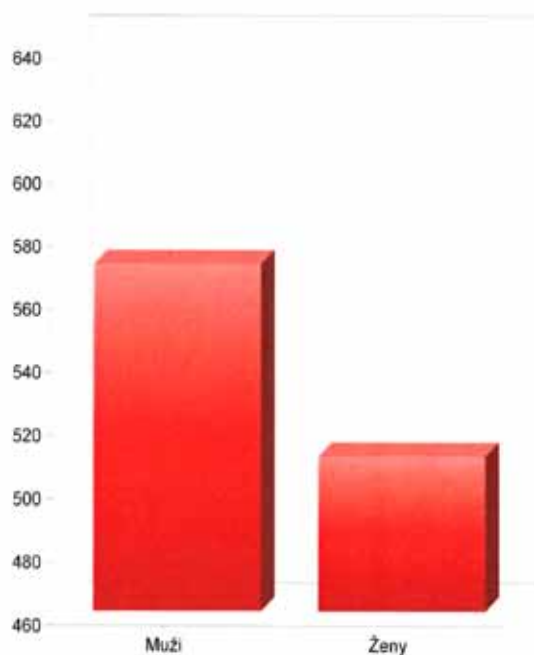
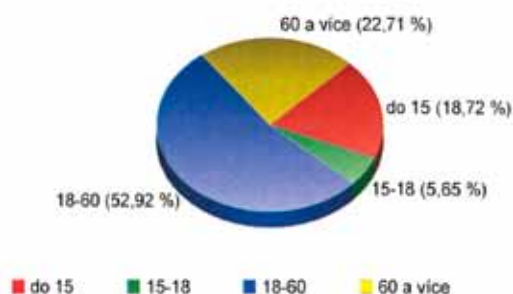
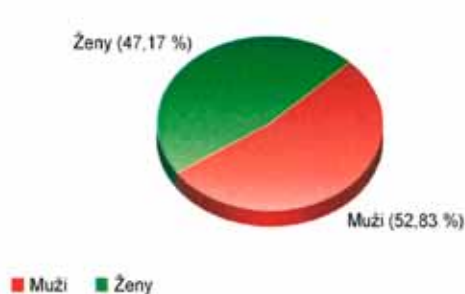
dem a masážními tryskami, vířivku, infrasaunu a finskou saunu. Pro seniory je bazén vybaven rehabilitačním madlem za účelem procvičování pohybového aparátu. To vše s odpovídajícím technologickým a sociálním vybavením. Vytápění celého objektu, včetně vyhřívání bazénové vody, obstará topná voda, která je přiváděna z výtop-

ny nedalekého objektu domu s pečovatelskými byty. Obec Želeč na tuto akci obdržela individuální dotaci z Krajského investičního fondu ve výši 8 mil. Kč. O provozní době wellness centra, cenách vstupného a rezervačním systémem vás budeme s předstihem informovat před zahájením provozu.

Ladislav Stejskal

STATISTIKA DAT OBYVATEL kde dni 22.11. 2023

	Celkem	Průměrný věk	Dat.nar.nejstarš.	Dat.nar.nejmladš.
Osoby	1079	39,28	01.10.1927	31.10.2023
Muži	570	38,02	01.10.1927	31.10.2023
Ženy	509	40,70	23.01.1930	13.06.2023
Děti do 15 let	202	7,28	19.12.2008	31.10.2023
Děti do 18 let	263	9,29	29.01.2006	31.10.2023
Starší 60 let	245	71,49	01.10.1927	08.11.1963
Možní voliči	816	48,95	01.10.1927	29.10.2005

BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ ODPAD

U sběrného místa v Želči je pouze pro občany Želče a Bezděčína přistaven kontejner na **rostlinné zbytky, odpad ze zeleně a ostatní biologicky rozložitelný odpad**. Do kontejneru nepatří větve ze stromů a keřů.

Úmrtí 2023

1. Bradáč Milan
2. Machander Miroslav
3. Zázvorka Břetislav
4. Nechvátal Josef

Nově narození 2023

1. Křenek Lukáš
2. Šušová Lea
3. Štefan Vojtěch
4. Berchi Elena Anastasia
5. Čovaci Oliver
6. Říha Jan
7. Šíp Matěj

Přehled o čerpání rozpočtu obce k 31.10.2023

ROZPOČTOVÉ PŘÍJMY	Schválený rozpočet	Rozpočet po změnách	Výsledek od počátku roku
Příjem z daně z příjmů FO placené plátcí	3 000 000	3 000 000	2 800 714
Příjem z daně z příjmů FO placené poplatníky	250 000	250 000	202 082
Příjem z daně z příjmů FO vybírané srážkou	500 000	700 000	695 650
Příjem z daně z příjmů právnických osob	4 200 000	4 935 000	4 930 845
Příjem daně z příjmů právnických osob za obce	0	86 640	86 640
Příjem z daně z přidané hodnoty	9 500 000	10 957 522	8 714 569
Příjem z poplatků za ukládání odpadů na skládku	16 000 000	16 000 000	10 783 494
Příjem z odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půd. fondu	15 000	15 000	8 614
Příjem z poplatků ze psů	11 000	11 000	9 980
Příjem z poplatku z pobytu	5 000	13 000	7 616
Příjem z poplatku za užívání veřejného prostranství	2 000	2 276	2 276
Příjem z poplatku za obecní systém odpadového hospodář.	320 000	322 000	321 540
Příjem z poplatku za zhodnocení stavebního pozemku	10 000	15 000	15 000
Příjem ze správního poplatku	16 000	16 000	10 660
Příjem z daně z hazardních her s výj. dílčí daně z tech.her	110 000	130 000	120 166
Příjem z daně z nemovitých věcí	920 000	920 000	759 524
Splátky půjčených prostředků od fyzických osob	116 000	116 000	107 032
Neinvestiční přijaté transf.z všeob.pokl.správy SR	0	74 000	74 000
Neinv.př.transfery ze SR v rámci souhr.dot.vztahu	247 000	247 400	206 160
Ostatní neinvestiční přijaté transfery ze st.rozpočtu	0	1 232 808	1 232 808
Neinvestiční přijaté transfery od obcí	0	86 824	37 912
Neinvestiční přijaté transfery od krajů	0	24 362	24 362
Investiční přijaté transfery od krajů	863 000	863 000	863 000
Podpora ostatních produkčních činností (les)	600 000	600 000	773 086
Ubytování a stravování	60 000	60 000	18 480
Pitná voda	60 000	147 000	144 986
Odvádění a čištění odpadních vod a nakl.s kaly	242 000	242 000	190 876
Činnosti knihovnické	1 000	1 000	980
Rozhlas a televize	1 000	1 000	0
Zájmová činnost v kultuře	25 000	25 000	3 500
Sportovní zařízení ve vlastnictví obce	20 000	20 000	15 201
Bytové hospodářství	1 455 000	1 455 000	1 253 626
Komunální služby a územní rozvoj j.n.	617 000	617 000	428 589
Sběr a svoz komunálních odpadů	40 000	40 000	24 567
Ostatní nakládání s odpady	160 000	215 000	213 109
Os. as., peč.slu. a podpora samostatného bydlení	1 200 000	1 200 000	895 621
Činnost místní správy	2 000	2 000	24
Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	1 334 000	1 334 000	1 291 084
Převody vlastním fondům v rozpočtech územní úrovně	370 000	370 000	46 373 051
Konsolidace příjmů (převody mezi fondy a běžnými účty)	0	0	-46 373 051
ROZPOČTOVÉ PŘÍJMY CELKEM po konsolidaci	42 272 000	46 346 832	37 268 373

ROZPOČTOVÉ VÝDAJE	Schválený rozpočet	Rozpočet po změnách	Výsledek od počátku roku
Podpora ostatních produkčních činností (les)	500 000	790 000	714 482
Celospolečenské funkce lesů	100 000	100 000	99 710
Silnice	400 000	877 000	819 189
Ostatní záležitosti pozemních komunikací	500 000	500 000	355 479
Provoz veřejné silniční dopravy	15 000	15 000	0
Pitná voda	100 000	100 000	53 811
Odvádění a čištění odpadních vod a nakl.s kaly	1 254 000	1 424 000	1 314 512
Vodní díla v zemědělské krajině	10 000	33 000	29 162
Základní školy	2 168 000	3 550 996	3 444 070
Hudební činnost	25 000	25 000	19 970
Činnosti knihovnické	70 000	70 000	45 247
Ostatní záležitosti kultury	200 000	200 000	196 980
Pořízení,zachování a obnova hodnot nár.hist.povědo	50 000	50 000	4 220
Rozhlas a televize	43 000	98 000	86 402
Zájmová činnost v kultuře	670 000	670 000	380 436
Ostatní záležitosti kultury,církví a sděl.prostř.	550 000	550 000	278 547
Sportovní zařízení ve vlastnictví obce	400 000	400 000	311 216
Využití volného času dětí a mládeže	300 000	300 000	300 000
Ostatní zájmová činnost a rekreace	31 240 000	31 240 000	24 944 092
Podpora individuální bytové výstavby	0	50 000	50 000
Bytové hospodářství	700 000	700 000	583 831
Veřejné osvětlení	450 000	850 000	765 433
Územní plánování	0	170 000	133 100
Komunální služby a územní rozvoj j.n.	3 050 000	3 050 000	2 488 453
Sběr a svoz komunálních odpadů	1 850 000	1 950 000	1 901 338
Prevence vzniku odpadů	60 000	60 000	31 259
Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	2 200 000	2 452 262	1 808 771
Ost. činnosti souvis. se službami pro obyvatelstvo	150 000	150 000	70 000
Soc.po,moc osobám v hm.nouzi a obč.soc.nepřízpůs.	0	24 362	24 362
Os. as., peč.slu. a podpora samostatného bydlení	600 000	1 046 000	905 661
Ochrana obyvatelstva	26 000	26 000	0
Krizová opatření	55 000	55 000	0
Čin.org.kr.říz.na úz.úr.a dal.úz.spr.úr.v obl.kr.ř	26 000	26 000	0
Požární ochrana - dobrovolná část	200 000	200 000	119 984
Zastupitelstva obcí	1 912 000	1 912 000	1 354 014
Volby prezidenta republiky	0	47 172	47 172
Činnost místní správy	1 500 000	1 600 000	1 463 384
Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	20 000	20 000	16 333
Pojištění funkčně nespecifikované	60 000	60 000	56 264
Převody vlastním fondům v rozpočtech územní úrovně	370 000	370 000	46 373 051
Konsolidace výdajů (převody mezi fondy a běžnými účty)	0	0	-46 373 051
Ostatní finanční operace	-5 000 000	-4 913 360	-6 520 662
Finanční vypořádání minulých let	35 000	52 230	52 230
ROZPOČTOVÉ VÝDAJE CELKEM po konsolidaci	46 859 000	50 950 662	38 748 451

TÝM G. BENEDIKT ŠVEC CYKLOTEAM ŽELEČ ZÁŘIL CELÝ ROK

Trénink, závody, nová místa, zkušenosti, přátelství a cenné kovy, to všechno si odvezl želečský tým tento rok.

Každý nový rok musí začít Novoroční vyjíždkou, protože ne nadarmo se říká „Jak na Nový rok, tak po celý rok“. I přes to, že byla řádná zima, tak se šlo spoustu nadšenců, závodníků a přátel. Celá vyjíždka se zakončila v Želči u Tábora v Chaloupce u Prokúpka. Mrazivou zimu členové týmu nelenili a poctivě trénovali v želečské tělocvičně. Nechyběl strečink, posilování ani pohybové a stabilní hry. Poté přišel čas se vydat na tréninky, co ovlivní celou závodní sezónu ven. Přišel čas oprášit silniční, horská i cyklokrosová kola, aby se mohlo vyjet na tréninky zaměřené na techniku a vytrvalost. Nechybělo ani soustředění na Singltreku pod Smrkem, kde se pilovala technika, ale i strmé kopce či sjezdy. Ředitel a trenér týmu Martin Švec si každoročně bere na triko pořádání dvou velkých závodů za pomoci celého týmu. Silniční kritérium i G. Benedikt Stevens Soběslavský MTB maraton, který spadá pod záštitu Jihočeského MTB poháru. Oba

závody se velmi podařily, ať už pořadatelsky nebo divácky.

V Jihočeském MTB poháru tým nasbíral několik cenných kovů. V kategorii chlapci 5–6 let obsadil krásné 4. místo Kadlec Albert. V kategorii dívek 7–8 let vystoupala na stupně vítězů na výborné 3. místo Šindelářová Viktorie. V chlapcích 7–8 let získal hezké 4. místo Vojnarovič Daniel. V chlapcích 9–10 let kousek pod stupni vítězů obsadil hezké 5. místo Michal Štěpán, 16. místo obsadil Pánek Antonín a 27. místo vybojoval Lelek Šimon. V kategorii chlapci 11–12 let si dojel pro perfektní 5. místo Šindelář Adam. V kategorii chlapci 15–18 let obsadil 40. místo Vavřinec Jan a 42. místo Michal Štěpán. Pro 24. příčku si v mužích do 50 let dojel Pícha Josef. Na některých dalších závodech sbírali další cenné kovy Pavlík Ondřej, Kadlec Albert, Vojnarovič Daniel a Denisa Švecová.

Hned, co skončila MTB sezóna, tým vzlítnul do té cyklokrosové. V TBC Sérii si tak dojel pro krásné 7. místo v kategorii chlapci 10–11 let Michal Štěpán, pro 12. místo Pánek Antonín a pro 14. místo Šindelář

Adam. V kategorii chlapci 8–9 let pro 6. místo Vojnarovič Daniel a v chlapcích 6–7 let vybojoval 5. místo Kadlec Albert.

Dále probíhá seriál Českého poháru TOI TOI CUP, kde si skvěle stojí náš tým v sestavě Pánek Antonín, Michal Štěpán a Šindelář Adam v kategorii mladších žáků na 4. místě z 24 týmů po 8 závodech z 10.

Nakonec bychom chtěli všechny pozvat na novoroční vyjíždku 1. 1. 2024, která vřele přivítá každého cyklistického nadšence, který chce Nový rok začít tím správným směrem. Těšíme se na vás!

Děkujeme všem našim sponzorům a těm, kteří nás podporují!

Denisa Švecová

Dětský klub

Dětský klub je tu pro Vás a Vaše děti každé úterý a čtvrtky od 9–11 hodin. Dětský klub je nejen pro děti, které si spolu pohrají a začlení se do kolektivu ještě před školkou, ale i pro jejich doprovod, který si může dát kávu nebo čaj a popovídat si s ostatními. Letos se maminky domluvily a vyrazily v červnu s dětmi na výlet vlakem do Bechyně, kde navštíví-

ly Skřítkov Bechyně – expozici ručně vyrobených skřítků a víl. Děkujeme obci Želeč za podporu a za prostory, kde se můžeme scházet a trávit čas.

Můžete nás kontaktovat na čísle 773 123 905 (Veronika Sládková) nebo 727 888 265 (Adéla Říhová)

Za maminky Veronika Sládková

Milí čtenáři ŽELEČSKÉHO ZPRAVODAJE, milí přátelé,

Vánoce jsou za dveřmi, a tak si vás opět dovoluji oslovit svou zdravicí. Přeji vám i sám sobě, abychom při všem tom předvánočním shonu – pečení cukroví, úklidu, shánění dárků apod. – dokázali zavčas zatáhnout za záchrannou brzdu a zastavit se nebo alespoň výrazně zpomalit. Abychom uklidili nejen v našich domovech, ale také sami v sobě. Abychom při tom množství dárků,

které nakupujeme, nezapomínali na dar z nejcennějších, totiž darovat něco sami ze sebe (darovat si navzájem čas, být spolu).

A přejeme-li si o Vánocích navzájem radost a pokoj, mějme na paměti, že pravá radost nespočívá v množství dobrot či dárků a nenajdeme ji ani u toho nejhezčího vánočního stromečku. Skutečnou radost a pokoj nám přináší ono právě

narozené betlémské dítě. Bůh totiž už není tím, kdo dlí někde na nebesích a nezajímá se o nás. Je Bohem, který přichází do našeho středu, aby zachránil jednoho každého z nás.

A přejeme-li si navzájem do nového roku hodně štěstí, je dobré si uvědomit, že – jak už řekl kdosi moudrý – štěstí je cesta a nikoli její cíl. Nikdy tedy není vhodnější čas na to „být šťastný“ jako právě teď.

Žijme a prožívejme proto každou chvíli svého života a těšme se z ní.

Přeji vám všem vskutku radostné a požehnané vánoční svátky a vše dobré v novém kalendářním roce 2024, především pak hodně zdraví a lásky a Božího požehnání.

To vše vám touto cestou přeje a srdečně vás zdraví P. Tomáš Hajda, administrátor farností Hlavatce a Bechyně a Rataje.

Rozpis mší

V neděli 3. prosince 2023 jsou všechny děti zvány na dětskou mši svatou do farního kostela sv. Matěje v Bechyni v 9,30 s Mikulášem. V neděli 24. prosince 2023 jsou všechny děti zvány na dětskou vánoční mši svatou do kostela sv. Ondřeje v Hlavatcích od 15,00. V 14,00 je na návsi v Hlavatcích tradiční živý betlém.

V neděli 24. prosince 2023 jste všichni zváni na „půlnoční“ mši svatou v 22,00 do farního kostela sv. Matěje na náměstí v Bechyni.

V sobotu 9. a 16. a 23. prosince 2023 jsou RORÁTY v 7,00 ve farním kostele sv. Matěje v Bechyni se zpěvem chrámového sboru. Po mši svaté je společná snídaně na faře. Všichni jste srdečně zváni.

Nemusíte být katolíky, abyste to pochopili!

S věkem jsme chytřejší a pomalu si uvědomujeme, že:

hodinky za 3000 € ukazují stejný čas jako hodinky za 30 € do peněženky za 300 EUR se vejde stejná částka jako do peněženky za 30 EUR osamělost doma v 70 m² je stejná jako ve 300 m²

Doufám, že si jednoho dne uvědomíte, že vaše vnitřní štěstí nepochází z materiálních věcí světa. Zda cestujete první třídou nebo ekonomikou, na tom nezáleží, když

letadlo spadne. Doufám, že si uvědomíte, že když máte přátele, bratry a sestry, se kterými se můžete bavit, smát se a zpívat, že to je to pravé štěstí. 5 nesporných skutečností štěstí:

Nevzdělávejte své děti, aby byly bohaté, vzdělávejte je, aby byly šťastné, aby viděly hodnotu věcí, ne jejich cenu.

Jezte jídlo, jako by to byl lék, jinak budete muset brát léky, jako by to bylo jídlo.

Osoba, která tě miluje, tě nikdy neopustí, i když existuje 100 důvodů, proč odejít, najde si důvod, proč zůstat.

Jsou velké rozdíly mezi lidmi. Je špatné, že to chápe jen málo lidí.

Byl jsi milován, když ses narodil, a budeš milován po smrti. Co je mezi tím, je na každém z nás.

Nejlepší doktoři na světě jsou sluneční světlo, odpouštění, cvičení, strava, sebevědomí a ... přátelé. Udržuj-

te je ve všech fázích života a užívejte si zdravý život. Pro člověka je to těžké – nežádá o narození, nemůže žít věčně a nechce zemřít! Nejlepším dárkem, který můžete někomu dát, je váš čas, snažte se, aby byl dán vaší rodině nebo přátelům. Udělejte si čas a pošlete tuto zprávu alespoň jednomu členovi rodiny, příteli nebo kamarádovi!

Možná můžeme něco změnit.

Papež František

Footfest 2024: hudba, tanec a radost se vrací do Želče u Tábora

Pořadatelé hudebního festivalu Footfest s radostí oznamují, že 17. ročník tohoto oblíbeného festivalu se uskuteční 12.-13. července 2024. Festival, který se koná na fotbalovém hřišti v malebné Želči u Tábora, se letos vrací s novou energií a ambicí obohatit kulturní život regionu.

Nová pracovní skupina, tvořená zkušenými pořadateli a vášnivými fanoušky Footfestu, přislíbila, že festival bude pokračovat v tradici svých předchůdců a stane se klíčovou událostí pro tábořský region. Při zachování původního místa, termínu a formátu se organizátoři Vojtěch Daňhel a Roman Neufus zaměří na inovace v doprovodném programu a na představení nových kapel.

Na Footfestu 2024 se objeví špičková jména české hudební scény: RYBIČKY 48, Queenie, Jelen, Pokáč, Krucipůsk a Protheus, kteří zaručují širokou paletu

hudebních stylů od popu přes rock až po folk. Navíc se na festivalu představí i další kapely jako Panoptiko, Komunál, Gaia Mesiah a mnoho dalších.

Kromě hudebního programu bude Footfest 2024 hostit i fotbalový turnaj v malé kopané, který propojí sportovního ducha s festivalovou atmosférou. Dětská scéna nabídne interaktivní a zábavná vystoupení, včetně Dětské tančírny s Monikou Průšovou a vystoupení Čiperkových.

Vstupenky jsou k dispozici online přes Ticketstream.cz a v kamenných předprodejích v různých městech. Aktuálně probíhá prodej 2. vlny celofestivalových vstupenek za 990 Kč. Pro více informací a pro nákup vstupenek navštivte webové stránky festivalu.

Zažijte s námi nezapomenutelný víkend plný hudby, tance a radosti na Footfestu 2024!

Milí spoluobytelé naší krásné vesničky střediskové,

uběhl další rok a opět se hlásím se zprávami z naší knihovny. V tomto roce se nestalo nic výjimečného, co se týče provozu, což je dobrá zpráva. A protože dobrých zpráv není nikdy dost, tak další dobrá zpráva je, že i v tomto roce se dařilo průběžně doplňovat knižní fond, takže nám přibýlo 145 nových knížek. Některé byly zakoupeny již loni koncem roku, ale zařazené do fondu byly letos. Ze zařazených knížek je 43 pro děti, 3 naučné a 99 pro dospělé čtenáře, i když nikde není psáno, že i knížky pro děti nemohou číst dospěláci. Opačná možnost je méně pravděpodobná. A to ještě nějaké knížky do konce roku přibudou. Na jaře a na podzim, jako každý rok, nám z knihovny Tábor přivezli výměnné soubory a tím máme k půjčování další množství knih. Teď v listopadu jich bylo 200 a 22 audioknih, které jsou samozřejmě také k zapůjčení.

Na začátku roku proběhla v knihovně revize, kterou provedly pracovnice regionálního oddělení knihovny Tábor. Nebyly zjištěny žádné závady – však se taky snažím mít vše

v pořádku a musím se pochválit, vypadá to, že se mi to daří. Na jaře, jako každý rok kromě covidových, navštívily knihovnu děti ze školní družiny a letos se přišly do knihovny podívat i děti z mateřské školy. Povídali jsme si o knížkách i o provozu knihovny. Děti si prohlédly knihovnu i knížky, udělali jsme si foto na památku a doufám, že odcházely spokojené.

A jako každý rok trochu statistiky – letos je přihlášeno 47 čtenářů, z toho je 16 dětí do 15 let, 15 seniorů, 3 studenti a 13 ostatních. Není to málo, ale vzhledem k počtu obyvatel našich vesniček by jich mohlo být mnohem víc. Knihy jsou dnes drahé, a když si ji někdo koupí, nemusí se mu líbit. Když se nelíbí kniha z knihovny, vrátím ji a je to bez problémů. Tak se nad tím zamyslete, každého čtenáře rádi přivítáme.

Do dalšího roku vám všem přeji hlavně zdraví, spoustu dobré pohody, dobré nálady, radosti, spokojenosti i úspěchů ve vašem konání. A samozřejmě hodně dobrých knih a chuť ke čtení. Věřte, že je to moc prima.

Vaše knihovnice J. Hrdličková

Vážení obyvatelé Želče a Bezděčína, milí sousedé,

rád po roce využívám možnosti kratičce přispět do vašeho zpravodaje malým politickým okénkem. Letos chci všem připomenout, že společně žijeme v Jihočeském kraji. Možná si říkáte, jestli jsem se nezbláznil, ale po třech letech působení ve vedení kraje jsem zjistil, že hodně z nás vlastně neví, co pro nás všechny krajská samospráva zajišťuje. Dovolím si tedy drobnou osvětu v několika odstavcích:

Každý kraj svým občanům má přinést především kvalitní zdravotnictví, dopravu, sociální služby a školství.

Zdravotnictví zajišťujeme především svojí sítí nemocnic a hustou sítí stanic záchranné služby. Víte např., že na celou Prahu stačí cca polovina vozů rychlé pomoci než v jižních Čechách? Je to dáno velkou rozlohou JČK a jeho řídkou osídleností.

Na dopravu se díváme ze dvou úhlů. Tím prvním je stav silnic

a jejich opravy. Jen v roce 2023 v našem okolí jsme si jistě nemohli nevidět nový most v Plané nad Lužnicí, mostky v Rybově Lhotě nebo u rybníka Nohavice. Mimochodem, všimli jste si, že silnice ze Želče do Rybovy Lhoty se od loňska udržuje i v zimě? Stalo se tak na vaše přání. Ten druhý dopravní pohled se týká přepravy cestujících veřejnou dopravou. Jihočeský kraj ročně vloží do vlaků a autobusů cca 1,8 miliardy! A na konec roku 2024 připravujeme službu integrovaného dopravního systému. V praxi si koupíte jednu jízdenku ze Želče do Vyššího Brodu a k tomu vám vyjede ideální kombinace vlakových a autobusových spojů.

V rámci zajištění sociálních služeb zřizujeme patnáct zařízení: domovy pro seniory, domovy důchodců, denní i týdenní stacionář atd. Populace stárne a my stavíme nová zařízení napříč krajem.

O školství bych mohl psát dlouho, jelikož je mám na starosti coby náměstek hejtmána. Ve zkratce: Zřizujeme 125 školských zařízení (70 středních škol, 22 základních uměleckých škol, zbytek jsou školy speciální, domy dětí a mládeže a dětské domovy). Některé sídlí v krajských budovách (máme jich 240), některé najímáme především od měst a obcí. Z toho vyplývá, že se snažíme zajistit jak kvalitu vzdělávání, správné rozložení oborů v kraji, podporu ředitelům i učitelům, tak pečovat o všechny ty školy, dílny, tělocvičny. Provoz těchto škol nás stojí cca 850 milionů ročně, dalších 250 milionů vkládáme do oprav, rekonstrukcí a přístaveb.

Nastínil jsem základ fungování Jihočeského kraje v malé kostce, k tomu přidejme kulturu, sport, správu dotačních titulů (mnozí víte, že pro kotlíkové dotace žádáte právě na kraj) a na

vrch jsme se rozhodli pomoci malým obcím s realizací veřejně prospěšných staveb skrze krajský investiční fond. Tak vznikají po kraji přístavby škol a školek, hasičárny, komunitní centra. Nebo přispějeme na wellness u vás Želci.

Tak to všechno je úloha kraje a je na všem posouzení, zda to v Jihočeském kraji děláme k vaší spokojenosti.

Přeji nám všem klidný rok 2024.

Pavel Klíma, náměstek hejtmána Jihočeského kraje pro oblasti školství, sportu a veřejných zákazek

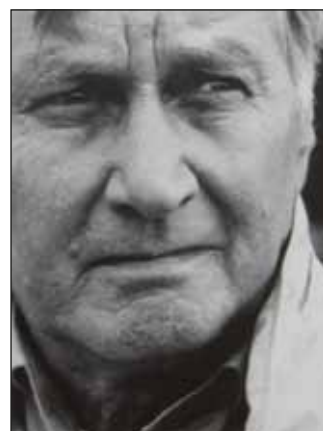
VZPOMÍNKA NA RODÁKA JOSEFA LANGMILERA A JEHO VZPOMÍNÁNÍ NA ŽELEČ – 2. část

Lipský, Ráž, Petrovická, Podskalský, Řanda, Hegerlíková, Tokoš, Moučka, strýček Jedlička, Skořepová... a Josef Langmiller. Jména osobností české kultury - divadla, filmu, televize. Mají jedno společné. Rok narození 1923 a letošní nedožití 100. narozeniny.

V loňském Zpravodaji jsem připomněl našeho rodáka a slíbil jsem dokončení vzpomínky v letošním čísle. A sliby se mají plnit! Takže ... opět jsem usedl k želečské nahrávce z roku 1986 a vybral několik hercových vzpomínek a postřehů z časů, než zakotvil v profesionálním divadle.

Ve válečné době mělo želečské ochotnické divadlo renomé. Formovalo mladíka Langmileru ke studiu herectví. Sám k tomu řekl: "Ochotnické divadlo v Želči předurčilo můj život. Hrát divadlo se mi zalíbilo natolik, že jsem se stal profesionálním hercem. Dodnes vzpomínám na želečské jeviště. Na obětavost prostých lidí. Velkou zásluhu na slávě divadla měl Václav Mašek. Byl vynikajícím režisérem a mohl říci po svých zkušenostech, že mnohý profesionál by se u něho mohl učit. Ale sám by jistě nic nedokázal nebýt právě těch prostých lidí. Vzpomínám na všechny. Muzikanti v Jiráskově Lucerně v podání bratří Pánků a Otty Šídla jsou pro mne nezapomenutelní. Nebo starý dudák, měl jsem tu čest hrát mladého, ve Švandovi v podání Vojty Kadlece. Nebo půvabné herečky - Anička Kosová a Síma Richterová. A tak bych mohl vzpomínat na desítky a desítky dalších.

Chodil jsem do Tábora, do školy. A věděl jsem, že chci být hercem, že ničím jiným nechci být než hercem. A tak jsem se jednou, ještě před maturitou, sebral a načerno odjel do Prahy. Načerno proto, že jsem na vlak neměl. Jednoho dne ráno, místo abych šel do reálky, jsem odjel dělat zkoušky na konzervatoř. Měl jsem připravené tři monology, to byl požadavek, a dvě básničky. Náhle jsem přišel do úplně jiného prostředí. Kluk z vesnice,

najednou v Praze na konzervatoři. Byl jsem pěkně rozřepanej. Po zkoušce jsem vyšel z místnosti a za mnou vyběhl Ladislav Pešek. Já ho znal jako kluka ze študáckých filmů, černého, a on byl tenkrát už šedivý. Říká mi: Pocem, pocem, ty určitě po prázdninách přijď! No a já udělal maturitu, jenže konzervatoř zavřeli a mě čekalo totální nasazení. Ale po válce jsem na konzervatoř šel. Mým profesorem byl vzácný člověk Jaroslav Průcha. S ním být, to pro mě, vesnického kluka, znamenalo moc. Dokázal člověka povznést, i když musím přiznat, že mým nejhlavnějším a nejmilovanějším profesorem byl Miloš Nedbal. A ještě k Průchovi. Když jsem se po letech vrátil do Prahy, potkal jsem Jaroslava Průchu a on mě zastavil. Tykal mi a já mu vykal. Povídali jsme do doby než mu jela tramvaj. On se se mnou loučil a říkal: A od teďka mně budeš tykat! - a druhý den zemřel v kině, v den svých narozenin." (25.4.1963)

Tři roky po válce začala další kapitola Langmilerova třiaosmdesátiletého života. Absolvoval pražskou Konzervatoř, prošel třemi moravskými divadly, než zakotvil v Praze na dobu šestadvaceti let proti Bílé Labutí v Divadle E. F. Buriana. Začal se objevovat před kamerou i za mikrofonem. Při želečské návštěvě zavzpomínal i na "své" divadlo úsměvnou příhodou pojící se k Želči: "Když nastoupil u nás do divadla Josef Větrovec jako ředitel, tak zjistil, že je straš-

livý nepořádek v kádrových posudcích. Pozval si na to penzionovanýho důstojníka. Ten to vzal zgruntu a my jsme museli napsat celý svůj životopis od začátku do konce. Já napsal, že jsem se narodil jako nemanželský syn kuchařky v želečské pastoušce. Pozor! V pastoušce. A od dětství jsem popisoval jak jsem se dostal až do Burianova divadla. Ten důstojník za mnou přišel a začal mi tím kádrovým posudkem mávat před očima se slovy: Nedělejte si ze mě srandu, prosím vás, tohle nemohl nikdo prožít. Já na to: Drahý pane, můžete se informovat na policii, na Národním výboru v Želči a oni vám to potvrdí. Brunátný šel za Větrovcem se slovy: Von si ze mě dělá srandu - umělec! Větrovec si to přečetl a odvětil: Nedělá!!!" Josef Langmiller byl šarmantní, noblesní herec se specificky zabarveným hlasem. V divadle exceloval v rolích milovníků, na plátnech byl spíše za pa-

douchy. Neměl lehký odchod z tohoto světa. V příštím roce tomu bude již 18 let.

Vždy když procházím kolem nenápadného pomníčku před želečskou poštou na něj vzpomenu, ale také na divadelního kamaráda Prokopa Mareše, který se o jeho odhalení v roce 2013 zasloužil (v roce 90. výročí narození J.L.) a na svého švagra Petra "Lojzu" Kalaba, který proměnil kámen v trvalou památku na želečského Mistra.

Závěrem vzpomínání cituji generačně mladšího Prokopa Mareše: Pepík, byl člověk, který zrovna neholdoval fyzické práci. Jeho velkou vášní byla myslivost. Jezdil do Želče na hony. Jednou jsem s ním šel na hon a on mi říkal: Člověče, jak je možné, že někteří lidé práce baví a já jí nemohu přijít na jméno.

Pro čtenáře Zpravodaje zpracoval na sklonku roku 2023 s použitím hovorové češtiny

Marcel Kříž

U Lumhárku to žije

Jak rychle teče voda v potoce, tak rychle se blíží konec roku 2023. Spolek Lumhárek zahájil tento rok výroční schůzi 27. ledna, kdy jsme zhodnotili r. 2022 a plánovali akce pro rok současný.

Deštivé jarní počasí nás donutilo začít řešit situaci na tzv. Ostrově, kde se rozpadla dřevěná mola a výška vody sahala až do lesa. V měsíci dubnu jsme se sešli na brigádě a došlo k odstranění stromů a kroví v této části rybníka. Nejtěžší dřina nás čekala poslední víkend v dubnu, kdy jsme rozvozili 3 korby kamene, kterým jsme ostrov zpevnili a zvýšili. Velkým pomocníkem byl p. Pileček a jeho bagr. 13.5. proběhla na upraveném místě výstavba pergoly s posezením, kde se mohou rybáři ukrýt před špatným počasím.

Na poslední květnový víkend jsme připravili dětské rybářské závody. Zúčastnilo se jich

20 dětí, po deseti v každé kategorii (mladší a starší). O pohostění se postarali manželé Prokopovi a jejich výborná pizza. Nejmenší chycená ryba měřila pouhých 7 cm a ta největší dorostla do 59 cm. Dětem přálo počasí a jistě si závody užily. Dárky si odnesly všichni, ať vyhrávající nebo i děti, kterým svatý Petr zrovna nepřál.

Během roku 2023 jsme do rybníku vypustili 200 kg kapra a 40 kg lína. Dost často se podaří chytit štika a největší kapr měřil 97 cm. Těší nás, že u Lumhárku tráví čas senioři i rodiny s dětmi.

160 je číslo poslední nové povolenky od začátku vzniku našeho spolku. V letošním roce bylo prodáno celkem 41 povolenek celoročních, z toho 7 nových. Jednodenních návštěvníků bylo 18 na povolenku Chyt' a pust'. Poslední brigáda proběhla 13.10., kdy jsme prořezávali

okolí rybníka a připravovali dřevo na příští rok.

Závěrem chci poděkovat členům našeho spolku, hasičům,

obci a všem, kteří se akcí zúčastnili a přiložili ruku k dílu.

Petrův zdar Milan Břenda

17. setkání s dechovkou

Již tradiční setkání s dechovkou se konalo v neděli 16. července, opět v sále hostince Na Staré. Tentokrát Obec Želeč pozvala v širokém okolí oblíbenou kapelu jménem Ševětinka. Je to hudební uskupení, jehož počátky sahají do poválečného období a hrávalo pod vedením několika vynikajících muzikantů. Začátkem roku 1972 stanul v čele kapely mladý muzikant, saxofonista, harmonikář a učitel hudby v ZŠ Ševětín Pavel Veselý a řídil jí i v Želči. Ačkoliv je to kapela s neobvyklým obsazením (2 saxofony, harmonika, tuba a bicí) jejich repertoár má dynamiku, příjemné ladění a přesnost. Zpěv zajišťují muzikanti, případně účinkují s přizvaným zpěvákem. Kapelník je zároveň konferenciérem a mezi písněmi bavitel obecenstvo neotřelými vtipy. Jedním z dřívějších zpěváků, a v Želči hostem, byl kapelník bývalé choustnické hudební skupiny Veselka, František Chlada.

Stálou snahou pořadatele je, aby při dechovkovém odpoledni vystupovala skupina, která ještě v Želči nehrála, pro posluchače

byla méně známá. Tento, poměrně obtížný úkol se podařilo splnit, avšak pro příští rok zatím vybráno není. O malé kapely je poměrně velký zájem a musí se včas objednávat. Na okraj sdělují, že Ševětinka účinkovala v Bezděčíně jedenáctkrát v nepřetržité řadě na hasičských plesech a byla objednáвана z plesu na ples. V roce 2014 se s ní, při jejím posledním vystoupení na 35. hasičském plese, bavil, jako v předešlých letech, plný sál tanečníků.

Na setkání s dechovkou přišli i zájemci z okolí Želče, mezi nimi i senioři z Malšic, kteří o přestávce vystoupili s krátkým programem. Při vlastní hudebním doprovodu zazpívali několik lidových písní z Malšicka. Na akordeon hrála Kateřina Tůmová, na heligonku Hana Králová a rytmus udával Radek Tůma na malý bubínek.

Také na příští rok bude Obec Želeč setkání s dechovkou připravovat. Předpokládáme, že se uskuteční 14. nebo 21. července 2024, v závislosti na volném termínu vybrané kapely.

Ing. František Novotný

Ševětinka na pódiu v Želči.

Pohled do sálu v červenci 2023

SENIORŮ ŽIJÍ POZNÁVÁNÍM

Po nevlídné zimě a menším klubovém personálním zemetřesení v Seniorklubu Želeč a Bezděčín nastaly měsíce plné slunce a tepla. Seniori se vydávali na zážitkové výlety za objevováním, poučením, odpočinkem, pobavením. Vystoupali k hradům a zámkům, navštívili muzea, obdivovali technické památky. Poznávali. Již první dubnový výjezd nabídl trojici nevšedních zážitků. Patřil místu, kde se stýká tok řeky Labe s Vltavou, mělnickému lobkowiczkému zámecnému sídlu. Cesta pokračovala Máchovým krajem na Kokořínsko s dominantním romantickým hradem. Středočeské putování skončilo na mlado-boleslavském letišti, v muzeu Metoda Vlacha, průkopníka letectví, který před 110 lety vzletl na vlastnoručně sestrojeném jednoplošníku. V hangáru na nás dýchlá minulost díky řadě létajících strojů - replik a originálů.

O měsíc později jsme zvolili návštěvu dvou zámeckých sídel. Západočeský klasicistní, lovecký Kozel zaujal nádhernou výmalbou. Tajemný, renesanční Zbiroh ohromným Muchovým ateliérem, kde se rodila velkolepá plátna Slovanské epopeje, která jsme obdivovali před rokem na Moravě. Cestou domů jsme neopomněli prohlídku poutního, barokního chrámového skvostu na Svaté Hoře nad Příbramí.

Český ráj to na pohled... a opravdu! Třetím cílem byla oblast významných, dech beroucích památek a přírodních lokalit. Setkání s rájem patřilo nejzachovalejšímu a nejnavštěvovanějšímu gotickému hradu Kost s údolním Pláňkem a baroknímu zámeckému areálu v Mnichově Hradišti spojeného s vojevůdcem Valdštejnem, světákem Casanovou a třemi císaři, hlavami Svaté aliance. Tečkou za česko-rájeckou historií bylo příjemné posezení v pískovcové Skále - a to doslova - u přilehlého Klášterského pivovaru.

V parném srpnu jsme zamířili do šumavských hvozdů, do kraje zapomínaného spi-

sovatele Karla Klostermanna. V annínské huti, jedné z posledních skláren, jsme zažili proměnu skloviny z rukou a foukání zkušeného skláře v umělecké výrobky. V přilehlé skleněné expozici nás majitel provedl dvousetletou historií sklárny. O pár kilometrů dále jsme obdivovali další um českých rukou, um techniků a energetiků z počátku minulého století při komentovaných prohlídkách dvou vodních elektráren na Čenkově pile (z let 1912 a 1932). U starší jsme se kochali nejen činným strojním vybavením, ale i okolní přírodou při balvanitém splynutí říček Křemelné a Vydry ve zlatonosnou Otavu. Cílem cesty byla Modrava, obec s nejvyššími obecními příjmy na obyvatele. Užili jsme si ji všichni v pohodě a ku spokojenosti.

Za potěšením pro oko jsme v burčákovém čase zamířili do nejstaršího českého skanzenu v Přerově nad Labem. Do místa, kde se nespěchá, kde dýchá minulost ze zařízení staveb našich předků z časů konce 18. století až poloviny století minulého. Z minulosti do přítomnosti vedla cesta na Výstaviště do nedaleké Lysé na Labem. Padesátičlennou účastí jsme podpořili návštěvnost Veletrhu zahrádkářství a potravinářství. Po třech hodinách jsme se vrátili zpět do minulosti. V blízké obci Ostrá stojí replika středověké vesnice, v níž působí Centrum řemesel a umění Botanicus. Náhorně i prakticky jsme za pár místních grošů poznávali tradiční i polozapomenutá řemesla - od výroby ručního papíru přes drátování, hrnčířství, tkaní až po výrobu bylinných mýdel.

Šestá a poslední letošní cesta patřila listopadovému Písku, který slaví 780 let od založení. Po celý podzimní, slunečný den nám byl průvodcem historik a dlouholetý ředitel Prácheňského muzea dr. Jiří Prášek. Přes nejstarší dochovaný Kamenný most v Čechách nás přivedl na své pracoviště v prostorách bývalého hradu a tereziánských kasáren, kde

jste procházeli expozicemi od současnosti po pravěk. Po muzejní anabázi a po obědě U Reinerů jsme nejen zažívali, ale i nasávali atmosféru z přelomu 19. a 20. století. V dochovaném secesním bytě lyrika Adolfa Heyduka přes šedesát let životně spjatého s Pískem jsme nabyli pocitu, že si pan domácí zašel s kamarádem Nerudou na zlatavý mok nebo s přítelkyní Krásnohorskou do blízkého parku a paní domu odběhla k rodičům Reinerovým. Atmosféru s všudypřítomnou vůní oleje jsme si užili v nejstarší české vodní elektrárně, při stálém chodu celého soustrojí pomocí dvou Francisových turbín. Zaslouhou českého Edisona Františka Křižíka svítil Písek jako první město od roku 1887.

Vedle zájezdové činnosti jsme

si zazpívali a zatancovali s tábořským Klávesy Bandem, svou účastí podpořili obecní Setkání důchodců, zasmáli se v tábořském divadle při francouzské komedii, "svědčili" na první klubové seniorské svatbě a zavzpomínali na předešlé roky filmovými dokumenty z cest. Naše poděkování patří vedení obce za celoroční dotaci využitou na dopravu, za pomoc a vstřícnost, veselskému dopravci za bezpečné jízdy, Petrovi tam nahoře za velmi příznivé počasí a všem klubovým členům za aktivní zájem. Chcete-li se stát členy klubu (55+), tak neváhejte. Každého rádi přivítáme.

Všem spoluobčanům přejeme do dalšího roku života pevné zdraví a pohodu.

Za klubový výbor vedený paní Věrou Lukešovou zrekapituloval rok 2023 Marcel Kříž.

(foto: P. Šmejkal, M. Kříž)

Tomáš Bím letos jediné v Želči a nikde jinde

Všechno v životě neběží tak hladce, jak by si člověk přál. Víc jak půl roku trvalo usilování o představení grafik věhlasného českého výtvarníka Tomáše Bíma ve špejcharu. Bylo to jako na houpačce. Možná, snad ano, asi ne, určitě ne. V roce 2023 pan Bím nikde nevystavuje, znělo stroze z jeho ateliéru v Dobřichovicích. Bez schopnosti taktického vyjednávání, přemlouvání a trpělivosti by se výstava nazvaná LaHodná krajina v Želči neuskutečnila. Ale nakonec to vyšlo!

Kolekce skvělých grafik, které do špejcharu zapůjčil, přilákala návštěvníky z Prahy, Kladna,

Plzně, Olomouce a samozřejmě nejvíc jich přijelo z našeho kraje a okresu. A téměř všichni děkovali za tuhle příležitost.

Malíř Bím pro zdravotní potíže sice do Želče nepřišel, ale ze setkání s ním lze kousek finálního rozhovoru přetlumočit.

„Kde to leží, ta Želeč?“ ptal se mistr v nevalné náladě.

„Obec u Tábora s velkou galerií,“ odvětil jsem.

„Kdo tam vystavoval?“ vznesl příkrý dotaz.

„Šlitr, Holý, Bělocvětov, Trnka. Za deset let padesát tvůrců.“

„U Trnky ve studiu jsem pracoval.“

„Přivezl jsem vám o něm knihu

a také monografii Petra Poše, kterou jsme vydali.“

„Poš byl kolega a kamarád,“ změnil Bím výraz. „Měl ale smůlu, zastiňoval ho Born. Letos se mnou nepočítejte.“

„Jenže, mistře, já už to nasliboval. Nejdřív jste souhlasil, teď říkáte ne.“

Vy si nedáte pokoj! Jak jste tu moji výstavu chtěl pojmenovat?“

„LaHodná krajina.“

„Dobře,“ nadechl se a odmlčel. „Tak vám zapůjčím i svoje starší věci z archivu,“ pravil, s hlavou ponořenou do knihy Jiří Trnka mám tě rád.

Výstavu jeho děl jsme prodložovali, neboť zájem hostů

rostl a neutichal. Jeden návštěvník se docela podivil: „Proč zrovna jen v Želči? To mi hlava nebere.“ Odpověď nedostal, to by bylo dlouhé vysvětlování.

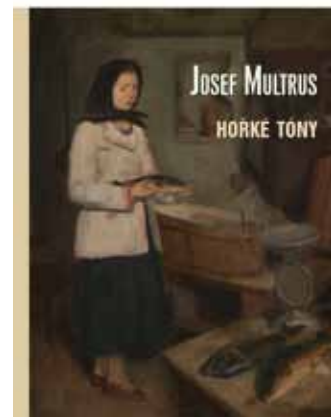
Pavel Šmidrkal

Malíř ztišeného života: Josef Multrus

V mnohých obrazech Josefa Multruse nacházíme poměrně často tlumené, někdy až hořké tóny života. Jako někteří další tvůrci se také on v první polovině dvacátého století zabýval nouzí a chudobou obyčejných lidí, ale zároveň neupíral životu jeho slunné stránky, byť tady vytvářel skromnější porce. Žil docela osaměle, nenáročně, bez rodiny, jen v nejbližším kontaktu s bratrem a co hlavně, netěšil se ani dobremu zdraví. Největší radost prožíval při malování, to byl jeho svět.

Zanechal nám po sobě bohaté dílo, jehož malou část jsme důstojně představili ve špejcharu a ve větším rozsahu zahrnuli také do publikace Hořké tóny. Byl to skvělý figuralista a mistr portrétního umění, ve kterém sázel na psychologii portretované osoby. V mladším věku rád cestoval a tím vznikla celá řada jeho příjemných děl městských a přímořských motivů z Francie, Španělska, Itálie. Obrazy nasáklé dálkami, ruchem ulic a vůní moře. Nejlépe a přirozeně se cítil doma a v městském prostředí, kde vířili lidé, kde byla cítit žízeň po životě.

Proslul kolekcí obrazů ze staré Prahy. Zvěčnil mnohá zákoutí a přístaviště na Vltavě, výjevy z hlučných kaváren, dětská hřiště i samotářské hloučky osob v ulicích. Z rozjásaných barev uvil pestrobarevné kytice, maloval i ovocná zátiší. Celá tato námětová šíře se představila ve špejcharu a tím do výčtu výstav jeho díla přibylo další, vcelku významné místo. Prostor Obrazárny Želeč je svým duchem výrazně nakloněn starým mistrům, kam i Josef Multrus bývá přiřazován.

A tak i v příštím roce dopřeje špejchar prostor malířům uplynulých časů.

Pavel Šmidrkal

Čistá krása baletního umění

Malířka Gita Marcolová svůj projev u příležitosti zahájení výstavy vlastních prací ve Špejcharu Želeč letos v květnu uvedla větou: „Každé představení jsem žila a umírala s baletkami na jevišti.“ Všechny její kresby tato slova potvrzují a co víc, baletky a tanečnice zachycené v různých fázích pohybu, působí jako její důvěrně známé sestry či dcery. Promítla se tu dokonalá znalost způsobu jejich života na divadle a tajených okamžiků „utrpení“ v zákulisí. Nejen, že Marcolová dokázala

zachytit pohyb, ale postihla i stav jejich duše odrážející se ve výrazu tváře, kde buď zářilo světlo úspěchu, nadšení a čirá radost, anebo se promítlo vyčerpání, zmarněná naděje a zklamání z nevydařeného vystoupení.

Špejchar naplnila podmanivá krása dívčích linií, zprostředkovaně tu zavoněla atmosféra velkého očekávání a vzrušení přítomná v hledišti Národního divadla či Státní opery Praha před každým představením. Gita Marcolová nám přichystala taktéž živé setkání s tanečním uměním

i díky špičkovému vystoupení studentů Taneční konzervatoře Praha, které zde rovněž proběhlo. Poprvé a možná naposled si mohlo početné publikum na vernisáži vychutnat balet a další taneční čísla.

V sousedství jejích děl se ve špejcharu ocitl další malíř a grafik, tentokrát voják ze západní fronty, Josef Schejbal, ale to už je jiný, a hodně dramatický příběh.

Pavel Šmidrkal

Čím zaklapnout víko za špatnou náladou?

Odpověď bude jednoduchá: humorem. Třeba pokocháním se kreslenými vtipy, jichž obrazárna v Želči nabídla letos v srpnu a září rovnou stovku, pod značkou MIKL. Starší z nás si možná vzpomenou, že humorné obrázky s tímto podpisem se nacházely v legendárním týdeníku Dikobraz a občas i jinde. Ale už si zřejmě nevybaví jména této autorské dvojice: Karel Klos (kreslíř) a Václav Mikolášek (námět). Hrlo jim to spolu dohromady dvacet let a mnohé jejich obrázky přežily, díky svému nadčasovému náboji, až do dnešních dnů. Kategorii kresleného humoru v naší době z časopisů editoři vypudili, ale není to tak trochu škoda? Jeden z návštěvníků

výstavy, realizované ve špejcharu pod názvem **Humor se nikdy nepřejí** pronesl větu: „Manželka mi včera zvedla mandle, ale já jí na oplátku zvednu náladu. Proto ji vedu na MIKLA.“

Kreslířů humoristů je u nás docela dostatek, ale už nedrží v ruce pero nebo tužku, ale

pod prstem mají myš a před očima monitor počítače. A možnosti publikovat v tištěných médiích se jim nezúžily, ale řekl bych, přímo vypařily. Prostě, tahle činnost se posunula do jiných dveří. Kreslený humor ve veřejném prostoru už odžil svá nejlepší léta.

Přehlídku vtipů ve vitrínách poněkud přehlušoval svými obrazy malíř dávných časů Josef Multrus a jeho **Hořké tóny**. Nabízí se otázka, zda i v příštím roce nepřihrát do špejcharu dalšího kreslíře z historického alba. Už třetího v pořadí, tím prvním byl úspěšný NEPRAKTA (Jiří Winter a Bedřich Kopečný). A tak vlastně navázat na letošní výstavu a možná tím položit ve špejcharu základ neobvyklé

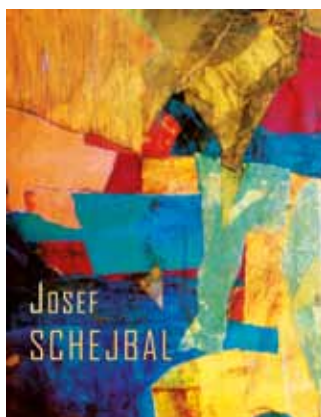
tradice. Humor a satira obecně vyhasínají a přitom tenhle lék by mnohým z nás na chvíli ulevil od smutků a zahnal špatnou náladu.

Pavel Šmidrkal

Osud plný zlomů

Malíř a grafik Josef Schejbal (1924-2006) pod tlakem okolností (jeho matka se přihlásila za války k německé národnosti a tím se stal občanem říše i její nezletilý syn) byl nasazen jako voják wehrmachtu v Itálii, kde v roce 1944 přeběhl k americké armádě. Odtud se přeplavil do Anglie a tam se přihlásil k čs. zahraniční armádě a byl zařazen k čs. samostatné obrněné brigádě pod krycím jménem Jiří Hron. Kdyby ho nacisté dopadli, odesílali by ho na onen svět po kouskách jako největšího zrádce.

Jenže Schejbal byl srdcem Čech a hluboký vlastenec. V březnu roku 1939 spílal německým okupantům na Václavském náměstí. Tu fotografii, která obletěla půlku světa, známe všichni. Ale vůbec jsme netušili, že onen zapomenutý voják (nebyl mu z důvodů výše uvedených přiznán statut válečného veterána) byl výborný malíř a grafik, který po sobě zanechal pozoruhodné a kvalitní dílo. To představila Obrazárna Želeč v celé jeho šíři a bohatosti až letos, až dvacet let po jeho odchodu z pozemského života. A hned se vyojila řada zájemců, kteří zatoužili

vlastnit jeho obraz nebo grafiku. I stalo se, že u jednoho obrazu sešli se naráz dva kupci a tak se muselo o výtvarný klenot losovat. „V takovém obraze jsou dobře uložené peníze,“ minil pak vítěz.

Příjezd wehrmachtu dne 15. září 1939 na Václavské náměstí v Praze. Snímek, který obletěl svět, zachytil spílajícího Schejbala.

Schejbala jsme objevili až my, po létech dlouhého krčení se jeho obrazů v jednom pražském bytě. A špejchar je na ten čin náležitě pyšný. Poté se o talentovaném malíři začalo psát v tištěných médiích, v Areportu, ve Sborníku sběratelů a přátel exlibris, v Týdeníku Táborsko, v Letové hladině. Schejbal za svého života nevystavoval doma vůbec, bál se vyjít hlasitě na veřejnost, kvůli své vojenské minulosti. Do konce chvíli seděl v kriminále, ale v roce 1968 byl rozsudek

z padesátých let nad ním zrušen.

Obrazy a grafiky posílal po přátelích tajně do Německa, odtud putovaly do Švýcarska a Ameriky. Když se mu po roce 1989 u nás konečně otevřely dveře galerií, stal se po vážném úrazu bezmocným invalidou plně závislým na pomoci své manželky. Znělo by to chmurně, ale díky svému umění neobroste nikdy trním. Naopak v Želči a následně v Praze rozkvetl.

Pavel Šmidrkal

Špejchar Želeč nabídne v roce 2024 výstavu: Ve znamení malířské palety jednoho rodokmenu

Dva muži spojení rodem, nepřetržitým vztahem k umění a nepohasínajícím obdivem k přírodní tváři podřípska. Malíř Antonín Kalous (1884–1960) a jeho syn, malíř a grafik Jan Kalous (1920–1976). Nebývá běžné, že se talent dědí z otce na syna, ale v jejich případě se tak šťastně stalo. Už méně však historie zaznamenává souznění v oblasti námětů, jak tomu nakonec bylo u Antonína a Jana. Oba malíře pohltila láska ke krajině domova, kterou zpodobňovali s citem pro různá rozpoložení ročního období a náladu dne. Středem jejich působení byla Roudnice nad Labem a širší okolí.

Stěží ale můžeme prohlásit, že syn kráčel od začátku své cesty v otcových šlépějích. Jan Kalous, milovník hudby

a slovesného umění, se profileoval jako skvělý kreslíř, především jako jeho otec také v práci s pastelem a akvarelovými barvami, ale věnoval se široce rovněž grafice. V některých ohledech se zdá, že přes tyto malířské techniky jakoby plynule dozrával až k vrcholné malbě olejem. Na rozdíl od svého otce, věrného stoupence klasického realismu, Janův rukopis zní moderněji a prozrazuje mimo jiné i jemný vliv expresionismu v užití barev. Jan se navíc profileoval také jako výborný portrétista.

Obrazárna Želeč se naplní jejich pracemi v květnu příštího roku, mimo jiné také u příležitosti 120 let od narození staršího malíře z rodu Kalousů. S jejich díly přijde i jedno milé překvapení...

Pavel Šmidrkal

Táborský Šatník

Táborský Šatník má za sebou první půlrok své existence. Pomáhá lidem, kteří se dostali do finanční tísně. Právě pro ně slouží v přízemí domu 2078 v ulici Dukelských bojovníků v Táboře výdejna materiální pomoci. Potřební zde najdou nejen oblečení, ale i dětské hračky, knihy, kočárky a mnoho dalšího. Pomoc pravidelně využívá kolem 150 lidí. Novinkou je terénní materiální a potravinová pomoc pro obyvatele vesnic na území MAS Krajina srdce, z.s.

„Fungujeme jako místo, kam mohou lidé nosit své přebytečné věci. Takové, které jim už neslouží, ale mohou pomoci a posloužit někomu jinému,“ popsala princip fungování Šatníku koordinátorka materiální a potravinové pomoci Petra Pavlíková.

Ošacení i další věci si v Šatníku může vyzvednout každý, kdo to potřebuje, a to bez jakéhokoliv potvrzení o hmotné nouzi. Pomoc je určena všem bez rozdílu věku a bez ohledu na místo bydliště.

„Máme tu kromě oblečení a potřeb pro děti v podstatě všechno, co jiní lidé už doma nepotřebují a vyrazují to po generálním úklidu domácností. Byla by škoda, ba i hřích, kdyby věci, které ještě mohou sloužit a jsou funkční, končily spolu s odpady v kontejnerech. Náš Šatník je něco jako funkční recyklace,“ sdělila při otevření Monika Smetanová z MAS Krajina srdce.

Šatník se ovšem během půl roku své existence dočkal hned několika novinek.

„Vytvořili jsme letáky pro větší propagaci našich služeb,

máme nové webové i facebookové stránky. Vedle Šatníku je nově kontejner na oblečení, lidé je tak mohou vhodit i v době, kdy je Šatník zavřený, zkrátka kdykoli,“ vysvětlila Petra Pavlíková.

Nově Šatník nabízí také terénní pomoc. „Když se nám ozve třeba starosta, lékař či farář z nějaké vesnice na Táborsku, že ví o rodině, která by potřebovala naši pomoc, přijedeme tam,“ upřesnila. Jde o novou službu, kterou Šatník právě nyní rozjíždí. Ozývat se mohou potřební přímo na číslo 775 317 666.

„Máme například maminku, která má několik dětí a je nyní v tíživé životní situaci. Než se postaví na nohy, pomáháme jí materiálně a potravinově, ale také jinými způsoby. Komunikujeme se správou sociálního zabezpečení, s úřadem práce a tak podobně. Tito lidé se často děsí úřadů a jednání s nimi. Přitom leckdy stačí, aby jen překročili práh úřadu a sociální pracovník je pak už navede, kam je třeba,“ dodala. Snad nejvíc nyní v Šatníku vítají trvanlivé potraviny. Potravinová pomoc se však v Šatníku nevydává, není totiž určena Táborákům, ale obyvatelům obcí spadajících pod působnost MAS Krajina srdce.

Šatník spolupracuje také s Patronem dětí. „Jde o národní iniciativu, která pomáhá dětem. Hradí jim obědy, zdravotní pomůcky či zájmové kroužky. My jako Šatník pomáháme s výběrem dětí a zaštiťujeme, že opravdu potřebují pomoc,“ vysvětlila.

Iveta Nemravová má na starosti koordinaci chodu Šatníku od letošního dubna. „Máme

ŠATNÍK
Materiální a potravinová pomoc
Pomáháme koordinovat pomoc od dárců k potřebným

POSKYTUJEME:
MATERIÁLNÍ POMOC
• oblečení a obuv
• dětské potřeby, hračky
• kočárky, autosedačky, proutky
• knihy, audioknihy, hudební přístroje

POTRAVINOVOU POMOC
• specializované a potravinovou bankou
• vybírá se v místě bydliště po předchozí domluvě

TERÉNNÍ PÉČOVATELSKOU SLUŽBU
Vše potřebné se sociální službou nemocí Baničů
• pomoc v rodině, hygienická, oblékací, zdravotní
• náhradní živení, doprovůz k lékaři apod.
www.sadnisk.cz tel. 775 317 666

PATRON DĚTÍ
Spolupracujeme s charitativní organizací PATRON DĚTÍ, která je prvním...
Podporu dětí a občanů:
• peníze a věcné dary
• zdravotní pomoci
• služby ve školách "Dětské školky"

Pondělí, středa 9 – 15 hod (s obsluhou)
7 dní v týdnu 7 – 19 hod (vstup s bankovní identitou)
Dukelských bojovníků 2078 Tábor
tel. 775 317 666

PŘIJÍMÁME:
MATERIÁLNÍ POMOC
• staré oblečení a obuv v DOBRÉM STAVU
• dětské potřeby, hračky
• knihy, přístroje, nádobí, hygienické potřeby
• kočárky, autosedačky, hudební přístroje

POTRAVINOVOU POMOC
• domácí potraviny
• obilniny, sýry, přelivy

FINANČNÍ POMOC
Pomoc v rámci podpory sociálního státu. Vše pomoci poskytneme na náklady poskytovatele, dle účelu a hygienických potřeb pro osobu.

Služby dětí 0-14
2002539359/2000

Řádk Všechny informace o službě
• sadnisk@tabor.cz
• www.sadnisk.cz
• www.facebook.com/sadnisk

pět dobrovolnic, chodí sem i mimo otevírací dobu. Vždy by tu měly být minimálně dvě, ale protože tvoříme dobrý kolektiv, často se tu potkáme ve větším počtu. Nejčastěji třídí oblečení na to, které je ještě nositelné a které už ne. Poté je vydávají lidem, kteří si přijdou pro materiální pomoc,“ popsala.

Během dne, kdy je otevřeno, si pro pomoc do Šatníku přijde kolem třiceti až čtyřiceti lidí. „Především jde o maminky s dětmi, ale chodí i chlapi z ulice a někdy i bezdomovci,“ upřesnila.

Největší zájem je o ložní prádlo, ručníky či spodní prádlo. Budeme vděční za dětské oblečení především pro věkovou kategorii devět až sedmnáct let a oblečení větších velikostí pro dospělé. Velká poptávka je také po školních potřebách a kočárkách, hlavně těch leh-

cích, které se dají složit například do autobusu.

„Zájem je i o boty, tašky, hygienické potřeby či sunar,“ dodala. Pomoc pravidelně využívá kolem 150 lidí. Provozní doba Šatníku je v pondělí a ve středu od 9 do 15 hodin. O letních prázdninách od 9 do 13 hodin.

Nově pak chtějí vyzkoušet provoz bez obsluhy. Lidem by měl umožnit využívat služeb Šatníku i jindy než během otevírací doby. Mezi sedmou a devatenáctou hodinou by pomocí bankovní identity měli umožněný vstup i bez přítomnosti obsluhy. „Bezobslužný provoz má fungovat sedm dní v týdnu. Zda a jak bude fungovat uvidíme teprve po prvních zkušenostech na základě chování klientů a dodržování provozního řádu,“ uzavřela Petra Pavlíková.

Jiří Dintar

Křížky a kapličky v Želči

Kříže jsou pravděpodobně nejstarší a nejčastější z drobné sakrální architektury a objevují se nejspíše už okolo devátého století. Nejstarší kříže byly dřevěné, ty se pochopitelně nedochovaly. Až okolo třináctého století se objevují kamenné objekty. Kamenné kříže štíhlejšího a většního cha-

rakteru se vyskytují později. V novověku přicházejí železné kované kříže a od 18. století litinové na podstavci s korpussem Krista a častým nápisem INRI (Iesus Nazaretus Rex Iudaeorum = Ježíš Nazaretský, král židovský).

Taková pietní místa vznikala na místech hranic, obzorů,

křížení cest, ale také v místech neštěstí nebo naopak zázraků nebo vyhnutí se smrti, jako poděkování.

V okolí obce se nyní nachází deset takových míst. V minulosti ale existovala minimálně další tři.

Kaplička P. Marie směrem na Třebíště je značena už na I. vojenském mapování z roku 1764–1768 (zpřesnění 1780–1783). Až půjdete kolem, všimněte si, že kaplička je upravena, resp. otočena. Původně totiž vedla cesta pod ní. Dnes je na kapličce datum 1850, což je možná právě datum přestavby.

Na těchto mapách jsou i **boží muka v místech dnešního špejcharu**, která nejspíše musela ustoupit jeho výstavbě kolem roku 1802.

Kříž na cestě k Hlavatcům postavil byl roku 1749 na památku Tomáše Hrušky, který tu jako syn panského lesního

úředníka tragicky dokonal. (kronika) Bohužel, v matrice jsem žádnou takovou tragickou událost nenašla.

Na mapách III. vojenského mapování z let 1869–1885 je už dalších sedm křížků.

Blíže cesty k osadě Radimovu, při silnici k Soběslavi stojí nad polní studánkou stará kaplička s obrazem sv. Bernarda. Kapličku tuto dal postaviti neznámo v kterém roce Bernard Koranda zároveň s kapličkou P. Marie a **Jana Nepomuckého v panské zahradě**. Zmíněný Koranda dal postaviti i železný kříž dříve již zmíněný k památce zastřelivšího se Tomáše Hrušky, když vítr kamenou kouli stojící na balvaně povalil. (kronika)

Křížek proti Dřevovům dal postaviti a lípy u něho vysadil roku 1867 majitel samoty František Dřevo. (kronika) Dnes už tam žádné lípy nestojí **Křížek mezi lípami**

„u Toupalů“, směrem na Bezděčín a Oboru nechali zhotovit Barbora a Josef Jirousovi a nese letopočet 1888. Nenašla jsem však k jaké příležitosti byl postaven.

U silnice vedoucí ze Zelče do Oustřavic stával dřevěný kříž, který byl však už tolik sešel, že bylo nutno jej odstranit. Letošního roku občané zelečtí učinili sbírku, na níž přispěla též značným obnosem obec, a postavili na onom místě kříž

nový litěný s podstavcem. Tento kříž byl dne 20. května 1906 slavně posvěcen od faráře Josefa Dvořáka. (farní kniha Hlavatce) Nejmladší křížek z roku 1934 je v lese směrem na Rybovu Lhotu. Na silnici k Soběslavi v místě zvaném „Na Kozlověch“ skonala náhle na voze manželka rolníka Anna Kadlecová č. 64 ze Zelče na cestě k úřadu. (kronika)

Kateřina Houdková

Okénko do historie

Zaniklý mlýn pod Bezděčínem

O existenci mlýna pod Bezděčínem se dovídáme z trhové smlouvy sepsané 14. února 1547 mezi Oldřichem Španovským z Lisova a Volfem Hozlauerem z Hozlaueru, při čemž došlo k výměně majetků. Volf Hozlauer získal ves Štipoklasy a připojil jí k panství Bzí, naopak Oldřich Španovský nabyl ves Bezděčín a připojil jí k panství Zeleč. V této smlouvě, mezi dalšími darovanými součástmi je uveden mlýn pod Bezděčínem. Otázkou zůstává, v kterých letech byly hráz a mlýn postaveny. Můžeme předpokládat, že to mohlo být o sto let dříve, než byla sepsána smlouva. Také nevíme, kdy utichl mlynářský ruch. Jisté však je, že naši dávní předkové byli zruční a pracovití lidé, kteří dovedli využít terénních podmínek k zadržení vody místního potoka a následně využít její sílu k semílání obilniho zrna. K přehrazení potoka vybrali místo, kde se

skalnaté svahy nejvíce svírají a pod hrází postavili mlýn. Prostor kolem rybníka se nazývá Hladov.

Představu o tom, jak mohl být mlýn pod Bezděčínem konstruován, si můžeme udělat při prohlídce kompletně restaurovaného mlýna v Hoslovicích na Strakonicku, který byl v provozu od 14. století až do roku 1983 a je vyhlášen národní technickou památkou. Jeho výjimečnost spočívá v tom, že po celou dobu mletel na obyčejném složení, modernizovaném po roce 1470, kdy pražští mlynáři vynalezli mechanické prosívání meliva pomocí moučného pytle a hasačertu. Druhou významnou skutečností je, že hoslovický mlýn je nejstarší zjištěný mlýn v Čechách, poháněný kolem na vrchní vodu, které bylo zaváděno od poloviny 14. století.

Povodí bezděčinského potoka není rozsáhlé, ale poměrně svahovité. Stává se, že při přívalových vodních srážkách se jeho koryto rychle naplní

a pak v krátkém čase se průtok uklidní. Tlakům vody hráz odolávala až do roku 1935, kdy se při povodni (30. 5.) hráz protrhla (Kronika Bezděčína). Říká se, že někdo, komu byl rybník nepohodlný, narušil korunu hráze a voda dílo zkázy dokončila. Po válce byla hráz včetně dlážděného splavu opravena, avšak nebylo zabudováno těsné vypouštěcí potrubí, což způsobilo vymílání těsnicí hlíny a snížení odolnosti hráze. Při povodni 27. června 1960 se hráz znovu protrhla a už nebyla opravena. Zůstala v ní obrovská průrva, voda si dělá stále větší prostor a odnáší s sebou i dvoumetrovou vrstvu naplaveniny z bývalého rybníka. Otázkou je, zda by po zavedení velkoplošného hospodaření, spojeného se silnou erozí půdy, nebyla z rybníka jen louka.

V současné době na Hladově roste smrkový a javorový les, jen na části dna rybníka je vytvořeno hasičské hřiště.

Ing. František Novotný

Hoslovce-vodní kolo a paleční kolo s pastorkem na hříděli mlecího kamene.

Zdroj: L. Štěpán, Dílo a život mlynářů, 2000.

Jak se dařilo našim včelařům v roce 2023

Vážení čtenáři, hodnotím-li včelaření v roce 2023 jedná se o období přibližně září 2022 až srpen 2023. Je to proto, že již v srpnu a září rozhodujeme o tom jaké včelstva budeme mít v roce příštím. Poslední vytáčení vzhledem k současným klimatickým podmínkám probíhá zpravidla koncem července. Po posledním vytočení medu, včelař uspořádá včelstvo v úlu tak, aby je připravil na přezimování. Pak následuje léčení a krmení včelstev. Srpen a září jsou nejdůležitější měsíce z hlediska zdárného přezimování včelstev. Je-li zvýšený výskyt roztoče varroázy, musí začít intenzivně léčit.

Právě v červenci až srpnu roku 2022 došlo k velkému přemnožení roztoče varroázy. Ne všem našim včelařům se podařilo tuto situaci zvládnout. Na to má vliv nejen odbornost včelaře, ale i vnější okolnosti. Dobrý včelař dokáže včelstva udržovat silná, v dobrém zdravotním stavu a zdárně vést jejich rozvoj po celé jarní a letní období. Na včelstva, ale působí i vnější vlivy. Včelu nemůžeme zavřít, jako například slepici vyskytuje-li se ptačí mor. Je-li někde v okolí slabé zamořené včelstvo, silná včelstva jej vyloupí, ale tím se zároveň nakazí. Navíc část zbylých včel z vyloupeného včelstva se vetře do sousedních včelstev a mají-li na sobě roztoče nebo jsou napadeny virem přenesou je do okolních úlů.

To, že je včelstvo slabé může způsobit sám včelař špatným způsobem vedení rozvoje včelstva. Například rojení včelstev je způsobeno nesprávným rozšiřováním úlového prostoru. Někdy je nutné sledovat rozvoj včelstev i každé tři dny, vyskytne-li se v blízkosti vydatnější snůška. Sledovat, jak jsou rámy plné plodu, zda má matka prostor pro kladení a dělnice kam ukládat sladinu. Vyrojením se včelstvo oslabí. Ale oslabí se i je-li v okolí stanoviště včel nedostatek potravy, a to jak nektaru, tak i pylu. Není-li zdroj potravy pro včely, matka omezí kladení a včelstva se zeslabí. A to byla i jedna z příčin špatného přezimová-

ní včelstev v zimním období 2022–2023. V roce 2022 byla u převážné většiny stanovišť pouze jedna snůška, druhá byla minimální, matky omezovaly kladení, včelstva byla slabší a tím i snáze napadnutelná roztoči, vyskytovalo se častější vyloupení včelstev. Roztoč napadá tuková tělíska včel, a tím se z dělnic dlouhodobých, které by měly přezimovat, stávají včely letní krátkodobé, které po jeden až dvou měsících umírají. A včelař se diví, že silné včelstvo, nakrmené, během října, listopadu zmizí z úlu. První slabá včelstva jsou vyloupena, zásoby odnesou vedlejší včelstva, a v úle nejsou ani včely ani zásoby. U těch posledních uhynulých nejsou včely, ale úl je plný zásob, protože již zásoby nemá kdo odnést, nebo je již chladné počasí a včely přestávají létat a tím i loupit.

Toto postihlo i včelaře naší základní organizace. V září 2022 jsme evidovali 220 včelstev u 35 včelařů. K 31.12.2022 jsme měli již jen 126 včelstev u 25 včelařů. Od září 2022 do konce roku 2022 došlo k úhynu 47 % včelstev. Tak masivní úhyn včelstev v historii naší základní organizace nepamatují.

Každým rokem se sleduje v období prosinec-leden výskyt roztoče ve včelstvech. Do podmetu se dají podložky, z těch se koncem ledna odebere měř, pošle se do laboratoře, kde spočítají výskyt roztoče varroázy. U 20 vzorků ze 27 odeslaných na vyšetření bylo zjištěno silné napadení roztočem. To je největší napadení za celé období sledování. Po provedeném vyšetření následovalo v měsíci březnu, když venkovní teplota vystoupne alespoň na 10 stupňů léčení, a to nátěrem plodu a fumigací.

Po velice špatném závěru roku 2022, se rok 2023 jeví jako příznivější. Po chladnějším jaru, nastal postupný nástup kvetení. Snůška i rozvoj včelstev se rozložil do delšího časového období, což je z hlediska včelstev příznivější. První snůška byla mírně podprůměrná, pohybovala se podle včelařů od 10 do cca 17 kg na včelstvo. Pro porovnání, velmi dobrá snůška je i 40 kg

na včelstvo z jednoho vytáčení. Ale to je za předpokladu, že se v dosahu stanoviště vyskytuje dobrý zdroj snůšky. Proti roku 2022 kdy byla produkce medu z druhého vytáčení minimální, v letošním roce byla produkce medu z druhého vytáčení o něco lepší a pohyboval se mezi 10-15 kg medu na včelstvo. Výše jsem uváděl že rojení včelstev je nežádoucí jev. Paradoxně v letošním roce mělo i svou pozitivní stránku. Rojení naznačuje, že mají včelstva dobrý zdroj potravy, a proto jdou i rychle do rozvoje. V letošním roce došlo k poměrně velkému rojení. To umožnilo z části obnovit včelstva po zimním masivním úhynu. A tak se díky velkému počtu rojů ale i možnosti dělat oddělky od silných včelstev podařilo zvýšit počet včelstev ze 126 v únoru na 158 včelstev v září. Z 35 včelařů v září roku 2022, klesl jejich počet na 30 v září roku 2023. Z 10 včelařů kteří přišli o všechna včelstva jich 5 včelstva obnovilo a 5 včelařů ukončilo činnost. A ještě pro informaci, chcete-li si navýšit včelstva koupí oddělku, pohybuje se jeho cena od 2000 Kč do pěti rámků až 3000 Kč a víc nad 7 obsazených rámků. Z těchto oddělků získáte zpravidla med až v příštím roce, a při tom se nevyhnete riziku, že vám do příštího jara neuhynou. Ještě bych se chtěl v krátkosti zmínit o tématu, které hýbe včelařskou veřejností, to je sršeň asijská. Sršeň asijská je invazní druh stejně jako varroa destructa. Šíří se postupně z Asie do ostatních oblastí světa tak, jak se mění klimatické podmínky, které jí umožňují přežít i v místech kde v minulosti nebyla. V letošním roce byla prvně objevena i na území našeho státu. Nebezpečná je

v tom, že za potravu larvám sršně asijské slouží těla včel. Sršeň uloví včelu, odkousne jí hlavu, nožičky a křídla a tělo odnese do hnízda, jako potravu pro larvy. Od sršně obecné, která je náš původní druh, se nejsnáze pozná podle zadečku. Sršeň obecná má zadeček žlutý, sršeň asijská černý se dvěma žlutými až žlutooranžovými pruhy. V letu je podstatně hbitější, včela je oproti ní pomalejší, a proto ji snadno uloví. Ve hnízdě může být až 15000 jedinců a tím je pro včelstva značně nebezpečná. Sekundární hnízdo staví většinou vysoko v korunách stromů, hruškovitého tvaru s otvorem z boku a velikostí až 70 cm. Aby se zamezilo co nejvíce jejím šíření, je nutné, pokud ji někdo spatří, její výskyt nahlásit. Hlásit to lze na email adresu invaznidruhy@nature.cz. Důležité je objevit hnízdo dříve, než oplozené matky opustí hnízdo a najdou si úkryt pro zimní přezimování, někde v dutinách stromů, puklinách zdí, ale i pod zemí. Matky opouští hnízdo podle počasí srpen až září. Ostatní jedinci v hnízdě přes zimu uhynou. Více informací o sršni asijské najdete na www.vcelarstvi.cz -aktuality-srseň asijská. Tam najdete i více informací o rozpoznání sršně asijské a jejím způsobu života a rozmnožování se. V tomto článku se nemohu pro rozsah dané problematiky více rozepisovat. Vážení čtenáři, na závěr bych chtěl jménem výbor ZO včelařů Želeč všem čtenářům zpravit popřát příjemné prožití svátků vánočních, do nového roku hodně osobních i pracovních úspěchů a všem našim včelařům hodně úspěchů ve včelaření.

jednatel ZO Želeč Rejlek Václav

ZPRÁVY Z NAŠÍ ŠKOLY

Návštěva Legionowa – 9.–13. 10. 2023

Setkání studentů spřátelených škol z České republiky, Bulharska a Polska v rámci Mezinárodních dílen mládeže (Etwinning projekt), kterého se zúčastnili žáci a žákyně 4. a 5. ročníku naší školy.

Připravili jsme si krátké vystoupení v anglickém, polském i českém jazyce a ukázkou tance v jihočeských krojích. Vystoupení se povedlo a děti velký měly úspěch. Týdenní program připravený polskými přáteli byl velmi pěkný a zajímavý. Zejména celodenní výlet do historického města Toruň, které je rodištěm Mikuláše Koperníka a patří do Kulturního dědictví UNESCO. Také výlet do Varšavy se vydařil.

Mimoškolní akce školy

Od října mohli žáci naší školy využít pestré nabídky zájmových kroužků. Kromě kroužků, které vedou naši učitelé se děti mohly přihlásit na konverzaci anglického jazyka, vedené oblíbeným lektorem Alexandrem Biscarnerem. Dlouholetá spolupráce s českobudějovickou pobočkou Verolingua pomáhá rozvíjet výuku anglického jazyka na naší škole. Velké oblibě mezi žáky se těší krou-

žek keramiky vedený manželi Pospíšilovými. Žáci na kroužku vyrábí krásné a zajímavé výrobky z keramiky, které si po vypálení odnáší domů.

Od října jezdí žáci naší školy zdokonalovat bruslařské dovednosti v rámci projektu Děti do bruslí. Přihlásilo se 53 žáků. Děti z mateřské školy mají v plánu se této výuky účastnit v měsíci lednu.

Na výcvik lyžování ve spolupráci s lyžařskou školou

na Monínci se přihlásilo 38 žáků ze základní školy a 14 dětí z mateřské školy.

V březnu budeme jezdit s žáky na plavecký výcvik. Žáci třetího a čtvrtého ročníku mají výuku povinnou v rámci tělesné výchovy. Přihlásit se také mohou žáci prvního a druhého ročníku. Tyto sportovní akce se těší mezi dětmi velké oblibě. A mají přínos k jejich tělesnému a sportovnímu rozvoji. Chceme tyto ak-

tivity i finančně podporovat, proto plně hradíme jízdné na kurz bruslení a plavecký výcvik pro základní a mateřskou školu.

Kromě těchto sportovních akcí plánujeme na 11. a 12. prosince společnou dílnu pro rodiče a žáky se zaměřením na včelařství. Žáci se dozví o včelích produktech, o životě včel, o práci včelaře a vyrobí si z vosku odlévané svíčky.

Mezinárodní spolupráce se Základní školou v polském Legionowu

Ve dnech 24. – 28.4. 2023 jsme se opět po několika letech setkali s naší polskou partnerskou školou z Legionowa. Účelem těchto výměnných pobytů je, aby si děti ověřily své znalosti angličtiny ve vzájemné komunikaci. Jako obvykle, jsme připravili výukový i kulturně poznávací program. Žáci se zapojili do výuky vlastivědy, hudební a pracovní výchovy a také měli možnost seznámit se s rodilým mluvčím, který na naší škole učí. Po obědě

j jsme vyjeli do Tábora a navštívili Muzeum čokolády. Středa patřila celodennímu výletu do Jindřichova Hradce, návštěvě zámku, Muzea vláček. Ve čtvrtek se dětem líbila návštěva ZOO na Větrovech. Každé odpoledne, po skončení školního programu si rodiny pro děti připravily svůj vlastní program, kdy se jim s maximální péčí věnovaly. Poděkování patří také rodičům, kteří polské žáky ubytovali a připravili pro ně odpolední program.

Několik informací o základní škole ve školním roce 2023/2024

V letošním školním roce navštěvuje naši školu 84 žáků. 1. ročník: 20 žáků, 2. ročník: 12 žáků, 3. ročník: 20 žáků, 4. ročník: 10 žáků, 5. ročník: 22 žáků. Školní družina má dvě oddělení a navštěvuje ji 57 žáků.

Výsledky zápisu do prvního ročníku Základní školy v Želči K zápisu se dostavilo 21 předškoláků. Do první třídy bylo zapsáno 20 žáků. Rozhodnutí o odkladu dostalo na základě doporučení Pedagogicko-psychologické poradny a dětského lékaře 1 dítě.

Výsledky zápisu do Mateřské školy Želeč K zápisu přišlo celkem 22 dětí. Všechny děti, které přišly k zápisu, byly zapsány a přijaty.

V tomto školním roce navštěvuje Mateřskou školu 71 dětí. Jsou otevřeny 3 třídy. V Mateřské škole máme také 13 dvouletých dětí.

Výsledky zápisu do Mateřské školy Hlavatce K zápisu přišly celkem 4 děti. V tomto školním roce navštěvuje Mateřskou školu 23 dětí.

Škola v přírodě 2023

V týdnu od 19.6.-23.6.2023 vyjely děti třetího, čtvrtého a pátého ročníku na školu v přírodě do rekreačního střediska Želivka-Vřesník nedaleko Humpolce. Paní učitelky si připravily pro děti bohatý program. Po dopoledním vyučování chodily děti na vycházky do přírody, kde plnily různé úkoly. Například stavěly domečky pro trpaslíky v lese, poznávaly lesní stromy, keře a byliny.

Počasi nám celkem přálo. Ve čtvrtek dopoledne jsme se podívali do nedalekého Želivského kláštera. Chtěli bychom poděkovat našim učitelkám, vychovatelkám i paní zdravotnici, která se aktivně zapojila do celého programu naší letošní školy v přírodě.

Vše zpracoval
Mgr. Bc. Petr Cába, ředitel školy

Školka je náš kamarád

Milé čtenářky a čtenáři zpravodaje. Dovolte i nám učitelkám z mateřské školy, abychom vás seznámily se životem dětí v naší školce.

Každý ví, že malé děti jsou veselé, zvědavé, ukřičené, občas plačtivé a urážlivé. Proto se všichni snažíme dětem po-

byt v MŠ učinit příjemným, radostným, aby těch slziček bylo co nejméně. A na tvářích dětí byl vidět jenom úsměv a aby se do školky těšily. Všichni víme, že nástup do MŠ je těžký jak pro děti, tak i pro rodiče. Děti poznávají nové autority, kamarády, ale seznamují

se i s novým režimem dne. Být odloučený od rodičů je pro děti velmi náročné i po psychické stránce – nenechají mě tady rodiče, kdy už přijdou. Všichni zaměstnanci se proto snaží tyto chmurné myšlenky u dětí zkrátit na co nejkratší dobu. Důležitá je především spolupráce s rodiči.

Pro seznamování nových dětí s MŠ jsme v květnu a červnu opět pozvali nové děti mezi nás – na zahradu. Děti poznávaly již nyní nové kamarády a zjišťovaly, že jsou v MŠ bez rodičů. Co nejvíce se snažíme u dětí rozvíjet pohybové dovednosti. Každý den děti ve svých tří-

dách cvičí, využívají prolézačky, klouzačky, houpačku na zahradě. Když to dovolí počasí, vyrážíme na delší vycházky do přírody, kde zdoláváme různé překážky, krmíme zvířata, pozorujeme změny v přírodě. Dětem se velmi líbí také hry na dětském hřišti u bytovek. Pro předškolní děti je připravený kurz lyžování na Moninci. Odvážné děti se mohou zúčastnit kurzu plavání a bruslení. Všichni víme, že v dnešní přetechizované době je pohyb pro děti velmi důležitý, a tak se snažíme být venku, a hlavně v pohybu co nejvíce. Někdy se to neobejde bez boule nebo odřeného kolena, ale to všechno ke sportování patří. Martin na bílém koni málokdy přijede, ale přesto, jak se objeví první poprašek sněhu už děti jezdí na našem kopečku na zahradě. Bud' na bobech nebo jenom tak, po zadečku.

K pravidelným akcím patří vycházky do lesa, návštěvy krmelců, pozorování stop, poznávání stromů a rostlin v lese. Učíme se také správně se v lese chovat. Několikrát za rok nás navštíví divadélka se svými veselými a poučnými představeními. Těchto akcí se účastní i děti z MŠ Hlavatce. Dobrá spolupráce je i se zdejší OÚ, který pro nás pořádá představení v kulturním domě. Tyto představení jsou společná i pro ZŠ.

Již druhým rokem je pro děti – předškoláky připraveno přespání v MŠ. Někteří se těší, ale objeví se i strach a obava a hrdina spí raději doma.

V MŠ se snažíme i o to, aby děti správně vyslovovaly a mluvily. Proto už u těch nejmenších procvičujeme jazyček a postupně přidáváme složitější věci. Ale správná výslovnost dětí záleží hlavně na rodičích, protože cvičení pouze v logopedické poradně nestačí. Děti musí začít navštěvovat poradnu co nejdříve, a hlavně cvičit i doma a to každý den. Při každodenních činnostech se předškolní děti seznamují se základy anglického jazyka. Vše probíhá formou hry, a tak je to pro děti zajímavé.

Několikrát za rok připravujeme pro rodiče a děti tzv. Dílničky, kde si společně vyrobíme malý dárek. Někdy je připravena stezka odvahy, kdy děti i rodiče plní jednoduché úkoly. Vždy

čeká na děti malá odměna.

Na konci školního roku se pro děti odcházející z MŠ do první třídy pořádá „Rozloučení s předškoláky“. Již několikrát nám přálo počasí a akce mohla být na zahradě MŠ. Dětský program je doplněn malým občerstvením, děti dostanou upomínkový dárek.

Pro rodiče připravujeme pásma básniček, písniček, tanečků, a to vždy k nějakému důležitému svátku – Vánoce, Velikonoce, Den matek. Vždy to stojí plno úsilí, ale konečný výsledek je vždy velmi hezký a každý vidí, co ten jejich capart doveče a jak je rok od roku šikovnější. Snažíme se také navázat spolupráci s pečovatelským domem v Želči. Vždyť přece naši senioři určitě do života dětí patří a setkání jsou vždy velmi emotivní. Do MŠ se nám rádi vrací i děti

ze ZŠ. Jedenkrát týdně chodí žáci 5. třídy číst dětem pohádky před spaním.

Velmi hezká byla návštěva rodiny Novotných, která zahrála několik písniček na housle, klavír a violoncello. Dětem se ukázka velmi líbila.

Poutavá byla i hra na dudy. Kozlík se dětem líbil a byl to velmi zajímavý dudácký program.

O práci myslivce přišla dětem povídat paní Simona Konvalinová – přivezla s sebou hodně ukázkového materiálu, ale na celé čáře vyhrál malý Joklík – sele divočáka. Na závěr se mohly děti povozit na vozíku taženém malým poníkem Edíkem. O práci kamnáře přišla dětem povídat paní Zdeňka Prokopová. Povídaní bylo velmi pěkně připraveno a pro děti bylo i hodně obrazového materiálu. Děti se dozvěděly spoustu zajímavého.

Domů si každý odnesl malá kamna s pecí.

Výcvik dravců na zahradě MŠ byl společný i pro ZŠ. Děti se dozvěděly hodně zajímavých věcí a některé dravce si mohly i pohladit.

Je toho ještě hodně, o čem bychom mohly podrobněji napsat. Proto chceme poděkovat všem, kteří se zajímají o dění v MŠ a svými podněty a nápady pomáhají rozšiřovat obzor všech dětí.

Do nového roku přejeme Všem zdraví, štěstí, pohodu, klidné vánoční svátky a hodně radosti z dětí, vnoučat a pravnoučat.

Na závěr našeho příspěvku do zpravodaje, chceme moc poděkovat firmě Cyklosport Švec za jejich sponzorský dar.

Kolektiv MŠ Želeč

37. Silvestrovský běh ulicemi města Soběslavi

V sobotu 30. prosince 2023 se uskuteční 37. ročník Silvestrovského běhu ulicemi města Soběslavi. Těšíme se opět na všechny běhu chtivé borce a příznivce našeho závodu. Stejně jako v minulých letech budeme rozdělovat 9 sad medailí, diplomy a hodnotné ceny. Pro všechny účastníky dětských kategorií je připravena cena za účast.

Organizátoři z SK VIKTORIA Tábor a Veterán Car Club Soběslav opět využijí plochu náměstí pro prezenci, občerstvení, doprovodný program i dekorování vítězů. Uprostřed náměstí bude rovněž start i cílová brána.

Délky tratí zůstávají tradiční:

- děti do 10 let 450 m
- děti 11 – 14 let 900 m
- dospělí – hlavní závod 2 023 m

Během celého večera zajistí SoStánek a restaurace V Růžku občerstvení a dostatečný teplý i studený pitný režim pro závodníky i početné obecenstvo. V doprovodném kulturním programu letos vystoupí roztleskávačky DDM Soběslav pod vedením Milušky Moravcové, taneční skupiny Lucie Soběslav a Fresh Dance Tábor, ohnivá a světelná show Fuegnis Písek rozsvítí noční náměstí a Renata Růžková z Veselí nad Lužnicí s taneční skupinou dětí i žen kromě vystoupení zajistí rozcvičku závodníků před startem.

Zahájení programu závodu je ve 21:00 hodin a následují:

- prezence běžců dětských kategorií 21:30 hod.
- prezence běžců dospělých kategorií 22:00 hod.
- start závodu dětí do 10 let 22:00 hod.
- start závodu dětí 11–14 let 22:15 hod.
- start hlavního závodu dospělých 24:00 hod.

Většina trati je osvětlená, přesto závodníkům doporučujeme čelovky.

Kompletní program stejně jako výpis kategorií bude k dispozici na plakátech a na webových stránkách www.skviktoria-tabor.cz a zavody.4timing.cz. Zde se mohou závodníci dopředu elektronicky přihlásit stejně jako v místě závodu 30.12.2023.

O regulérní měření časů jednotlivých běžců a následné zveřejnění výsledků se opět postará firma 4timing z Příbrami.

Naše sportovní akce má stejně jako v loňském roce také charitativní účel – část výtěžku bude předána Diakonii Rolníčka Soběslav.

Minulé dva ročníky nás navštívila Česká televize, aby udělala sportovní reportáž, a letos přislíbila účast znovu.

*Za organizátory Lenka
a Petr Čápovi*

Myslivecký spolek Vrchy Želeč
Vás srdečně zve na myslivecký ples
Sobota 13. 1. 2024 od 20:00
K tanci a poslechu zahraje
Klávesy Band Tábor

NA STARÉ
—RESTAURACE—

RESTAURACE A UBYTOVÁNÍ V ŽELČI

- DENNĚ HOTOVÁ JÍDLA 10.00 - 15.00 hodin
- PŘÍPRAVA JÍDEL DO BOXU
- POŘÁDÁNÍ RODINNÝCH A FIREMNÍCH AKCÍ
- KAPACITA UBYTOVÁNÍ 14 LŮŽEK
- OBJEDNÁVKY NA TEL.: 775 730 795

www.nastarezelec.cz

SDH Bezděčín
zve všechny na hasičský ples
sobota 27. 1. 2024
K tanci a poslechu zahraje
kapela Přespolanka

Myslivecký spolek Společnice
zve všechny do Bezděčína
na myslivecký ples
pátek 16. 2. 2024
K tanci a poslechu zahraje
Hartmanická muzika

CVIČENÍ V TĚLOCVIČNĚ U OBECNÍHO ÚŘADU V ŽELČI

JÓGA PRO VŠECHNY

*Trápí Vás bolavá záda, jste pod tíhou stresu
a rádi byste se naučili správně dýchat?*

Kdy: každou středu od 18:15–19:45

S sebou si prosím přineste podložku a deku.

Volejte na tel: 731 584 824.

Kristýna Topinková

CVIČENÍ S MAJKOU

Máte chuť vyrazit na cvičení, díky
kterému se vám zpevní postava?

Stačí si vzít pohodlné sportovní
oblečení a podložku.

**Kdy: každé pondělí
od 19:00 – 20:00**

ZA POZNÁNÍM O PŮL ŠESTÉ

Seniorklub Želeč a Bezděčín zve širokou veřejnost do želečské tělocvičny
na zimní přednáškové podvečery.

Zahájeny budou lednovým příběhem doktorky z domu Trubačů – MUDr. Kálalové-di
Lottiové – významné bernartické rodačky, jejíž rodinu na konci války vyvraždili fašisté.
Přednáší PhDr. Jiří Prášek, ředitel Prácheňského muzea v Písku.

V únoru se dozvíte o cestování hotelbusem napříč Afrikou a v březnu
o jihočeských velikonočních zvycích.

Vstup je volný. Bližší informace sledujte na webových stránkách obce
a při hlášeních místního rozhlasu.